

உ
சிவமயம்

சின்னத்தம்பிப் புலவர்

இயற்றிய

பருளை விநாயகர் பள்ளு

இது

துதனமாக எழுதிய குறிப்புரை முதலியவற்றுடன்
குவாலாலம்பூர் - அ. சிவகுருநாதனவர்கள்

விரும்பியபடி

மலைய சுழிபுர ஐக்கிய சங்கத்தினர்

பொருளுதவி கொண்டு

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பள்ளு

பிரசுரித்தது

சென்னை :

சுராது அச்சுக்கூடம்

பிரசோற்பத்தினு மாசின்

1932

விலை அறு ரூ

உ ள் ளு னை ற

பக்கம்

பதிப்புரை				௫
ஆசிரியர் சரித்திரம்				௭
புறநாட் தல மகிமை				௯
பள்ளுச் சிறப்பு முதலியன				௧௨
நூல்				௧
புறநா முருகர் இரத்தினத் திரயம்				௧௪

ப தி ப் பு ரை

நண்பர், குவாலாலம்பூர் - அ. சிவகுருநாதன் அவர்கள் 1929-ம் ஞா ஜனவரிமாத முதலில் சென்னைக்கு வந்திருந்த போது, அவர் தம் சிறிய தந்தையாராகிய ச. சிவப்பிரகாச பண்டிதர் தமது மைத்துனரும் பிரபல வித்துவானும் சைவ சிரோமணியுமாக விளங்கிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி சபாபதி நாவலரவர்களது சித்தாந்த வித்தியாநுபாலன அச்சுக்கூடத்தில் 1889-ம் ஞா அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய இப்பஞ்ஜைப்பள்ளை மீட்டும் அச்சிட வேண்டியது அவசியமென்று யான் வற்புறுத்திக் கூறி, என்னிடமிருந்த ஒரே அச்சப் பிரதியையும் அவரிடங் கொடுத்தேன்.

அவர் அற்றை நாள் தொடங்கி அச்சிடுவதற்கேற்ற உபாயத்தைத் தேடிக் கடைசியில் மலைய சுழிபுர ஐக்கிய சங்கத்தாருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ள நேர்ந்தது. அச்சபையின் தலைவரான கனம் டாக்டர் ஆ. சரவணமுத்து அவர்கள் இவ்விஷயத்திற் காட்டிய நல்லுக்கத்தால் அச்சபையார் இந்நூல் அச்சிடுவதற்குரிய செலவு முழுவதையும் முற்பணமாக எனக்கனுப்பி அச்சிடும் பொறுப்பினையும் ஏன்று கொள்ளச் செய்தனர்.

பிறகு, நூலைப் பரிசோதனை செய்த காலையில் பல செய்யுட்களுக்குக் குறிப்புரை சேர்த்து அச்சிட வேண்டியது அவசியமாகத் தோற்றியது. நண்பரவர்கள் விருப்பத்தின்படி, குறிப்புரை எழுதும் அரிய பணியைத் திருநெல்வேலித் தமிழ்ப் பண்டிதரும் வைதிக சைவாசார சீலருமாகிய வி. சிதம்பரராமலிங்கம் பிள்ளையவர்களிடம் ஒப்பிக்க

நேர்ந்தது. அப்பெருந்தகையார் கைம்மாறு கருதாது சக-வது செய்யுள் வரை அரும்பதக் குறிப்பு முதலியன எழுதி யுதவி புரிந்தார்கள். அவர்கள் குடும்பத்தில் நேர்ந்த ஓர் துக்க சம்பவத்தால் எஞ்சிய பாடல்களுக்கு உரையெழுத அவர்களாற் கூடவில்லை. அதனால், பிற்பாகத்திற்குச் சென்னைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் கோ. இராமலிங்கத் தம்பிரா னவர்களைக் கொண்டு உரையைப் பூர்த்தி செய்ய நேரிட்டது. இவ்விரு புலவர்களின் பேருதவி மிகவும் போற்றற்பாலதாம்.

பரூளைத் தல மகிமை முதலியவற்றை அறிய விரும்பியாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் பூநீமத் த. கைலாச பிள்ளையவர்களுக்கு எழுதினேன். அவர்கள் தமது வயோதிகத்தைக் கருதாது சுழிபுரத்திற்குச் சென்று அவ்வூர் வாசியாகிய இ. தம்பையா உபாத்தியாயவர்களோடு கலந்து சில அருங்குறிப்பெழுதி அனுப்பினார்கள். அவர்கள் எழுதியனுப்பிய குறிப்பைச் சில மாற்றங்களோடு “பரூளைத் தல மகிமை” என்னும் மகுடத்தின்கீழ் வெளியிட் டிருக்கின்றேன்.

நூலாசிரியர் சரித்திரம் சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் எழுதிய “புலவர் சரித்திரத்தி” லுள்ளதைப் பெரும் பான்மையுந் தழுவி எழுதப்பட்டது. சண்டிருப்பாய் வாசிகளாகிய கு. தம்பிராசா அவர்களும், ப. மு. சேகராச சிங்கம் அவர்களும் குறித்தனுப்பிய சரித்திர நுணுக்கங்களும் ஆங்காங்கே சேர்க்கப்பட்டன.

இந்த நன் முயற்சியின்கண் என்னைத் தூண்டிய பரூளைப் பரஞ்சோதிப்பிரான் திருவருளை வழத்துகின்றேன்.

திருமயிலை,
பிரசோற்பத்தினு
மாசின் }

இங்ஙனம் :
சே. வெ. ஜம்புலிங்கம்.

சின்னத் தம்பிப் புலவர் சரித்திரம்

இவருர் யாழ்ப்பாணத்துள்ள நல்லூர். குலம் வேளாளர் குலம். சமயம் சைவம். காலம் இற்றைக்கு ௧௫௦ வருடங்களுக்கு முன்னென்பர். இவர் அக்காலத்து உலாந்த அரசினரார் பாராட்டப் பட்ட பிரபுக்களுள் ஒருவரும், யாழ்ப்பாணத்திற் கல்வியை விருத்தி செய்த தமிழரசர்களுள் முதன்மையரான பராசசேகரன் செகராசசேகரன் என்னும் இரு சகோதரர் வமிசத்திற் றேன்றினவரும், தமிழ் வித்துவானுமாக விளங்கிய வருமான வில்லவராய முதலியாருக்கு மைந்தர். கலைமகளருளார் கவி பாடுந்திறம் இளைமையிலேயே வாங்கக் பெற்றவரென்பர். இவர் ஏழு வயசளவில் வில்லவராய முதலியார் வீடு யாது என்று வினாவி வந்த புலவரொருவர்க்கு விடையாக அவர் வாசலிடைக் கொன்றை மரம் நின்றலை அடையாளமாகச் சுட்டிக் கூறி அதனையும் வருணித்து வெண்பா ஒன்று பாடினவர். அவ் வெண்பாவாவது :—

பொன்பூச் சொரியும் பொலிந்தசெழுந் தாதிறைக்கும்
நன்பூ தலத்தோர்க்கு நன்னிழலாம்—மின்பிரபை
வீசபுகழ் நல்லூரான் வில்லவரா யன்கனக
வாசலிடைக் கொன்றை மரம்.

இவர் இயற்றிய வேறு நூல்கள் மறைசை யந்தாதி, கல்வளை யந்தாதி, கரவை வேலன் கோவை முதலியன. மறைசை யந்தாதி வேதாரணியேசுவர் மேலது. இது இவர்தம் பதினைந்தாம் ஆண்டிற் சிதம்பர தரிசனம் செய்து மீளுங்கால், வேதாரணியத்திற் பாடப்பட்டதென்பர் கல்வளையந்தாதி சண்டிருப்பாயிலே கல்வளையிலிருக்கும் விநாயகர் மேலது. இது, இவர் தந்தையாரால் தொடங்கப்பட்டுவிடப்

பட்டிருந்ததை இவரால் முடித்துப் பூர்த்தி செய்யப் பட்டதென்பர். கரவை வேலன் கோவை யாழ்ப் பாணத்திலே காவெட்டியிலே செல்வராயிருந்த வேலாயுதப் பிள்ளை என்னும் பிரபு மேலது. இப்பிரபந்தங்களினால் இவர் பாரதம், இராமாயணம் முதலிய இலக்கியங்களையும், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் இலக்கணங்களையும் இனிதுணர்ந்தவர் என்பது புலப்படுகின்றது. கரவை வேலன் கோவை முழுவதும் இன்னும் அச்சாக வில்லை.

இவர் தமிழ்ப் புலமைக்காக அக்காலத்துப் பிரபு வாய் விளங்கிய வண்ணார்பண்ணைக் கணேசைய ரென்பவரால் பண்டாரக்குளம் என்னும் ஓர் வயல் இவருக்குப் பரிசாகக் கொடுக்கப்பட்ட தென்பர். இவர் காலத்தில் விளங்கிய தமிழ்ப் புலவர்கள் : கூழங்கைத் தம்பிரான், சித்தாந்த சரபம்-சொக்கலிங்க தேசிகர்* முதலியோர். விநாயகப் பெருமான்மீது இரு பிரபந்தங்கள் பாடி யிருப்பதால் இவருக்கு அப்பெருமான் உபாசனாமூர்த்தி போலும்!

இவருடைய பந்துக்கள் இப்போது சுழிபுரத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ள மாதகலிலும், மானிப்பாயைச் சேர்ந்த சண்டிருப்பாயிலும் இருப்பதாகக் கேள்வி. அவர்கள் புலவரது கரவைவேலன் கோவை முதலிய வெளிவராத நூல்களை இறந்து படா வண்ணம் காத்து அச்சிட்டுதவினால் தமிழ் நாட்டிற்கும் தமது மூதாதையராகிய புலவர்க்கும் பேருபகாரம் புரிந்தவர்களாவார்கள் என்பது சொல்லவும் வேண்டுமோ?

* இப்புலவர்கள் விளங்கிய காலம் கி. பி. 1790 என்பர்.

பருளைத் தல மகிமை

யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்துக்கு வடமேற்கில் சமுத் திரக் கரைக்குச் சமீபத்தில் தொல்புரம் சோழியபுரமென இரண்டு ஊர்கள் இருக்கின்றன. இரண்டுக்கும் இடையில் உள்ள தூரம் ஒரு மைல். தொல்புரமென்பது பழைய ஆசா ரங்களை அதுட்டித்தவர்கள் இருந்ததினால் வந்த பெயரென் றும், சோழியபுரமென்பது இந்தியாவிலிருந்த சோழியர் இருந்ததினால் வந்த பெயரென்றும், சோழியர்புரம் சுழிபுர மென மருவியதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். சுழிபுரம் முற்காலத்திய செந்தமிழ்க் கல்விக்கும் சைவாசாரத்திற்கும் உறைவிடமாக விருந்தது.* அது இந்நூலாசிரியர் காப்புச் செய்யுளால் நன்கறியத் தக்கது. இந்தச் சுழிபுரத்திலுள் ளது பருளாய் என்னும் இடம். இந்த இடங்களிற் சில காலம் சிங்களவர் இருந்தனர். இந்த இடம், பக்கங்களி லுள்ள இடங்களிலும் பார்க்கச் சிறிது உயரமான படியால் இதற் பெய்யும் மழைநீர் கீழே வடிந்தபடியால் பருளாய் எனப் பெயர் பெற்றதென்று சொல்லுகிறார்கள். இது சிங் களப் பெயரென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். சிங்களத்திற் பருளாய் என்ற சொற்கு 'வயல்வெளி' யென்பது பொருள். பருளாய் என்பது பருளை என மருவியது. வேறு கார

* விக்ரோறியா கலாசாலை என்னும் பிரசித்திபெற்ற சைவாங்கில வித்தியாலயம் அமைந்து விளங்குவதும் இச்சுழிபுர நகரத்திலே யாம். இவ்விதமாக இந்நகரச் சிறப்பை மட்டும் இக்காலத்தவர் எடுத்து விதந்து கூறுவது போதியதன்று. தம்முன்னோரைப் போல அதன் நற்கீர்த்தி யைப் பலவிதத்திலும் பாவச் செய்ய முயற்சி செய்யவேண்டியதே அவர்கள் பெருங் கடனாகும்.

ணங்களும் சிலர் சொல்வர். அவை பொருத்தமுடையன வாகத் தோன்றவில்லை.

திசைமழுவனென்னும் ஒரு சிற்றரசன் அரசு செய்த இடம் இதற்குச் சமீபத்திலுள்ளது என்பர். இன்னும் இதற்குச் சமீபத்தில் ஸ்ரீராமபிரான் பாதம் வைத்த காரணத்தால் திருவடி நீலை எனப் பெயர்பெற்ற ஒரு ஸ்தலம் இப்போதும் வழிபடப்பட்டு வருகின்றது. இத்தலம் யாழ்ப்பாணத்துக் கீரி மலையைப்போல் மூர்த்தி தல தீர்த்த விசேடங்கள் பெற்றது. இங்கே தான் பரூளை விநாயகர் முருகர் கோயில்களின் தீர்த்த உற்சவங்கள் கொண்டாடப் படுவன. சம்புத்துறை என்றொரு கடற் றுறைமுகமும் இதற்குச் சமீபத்திலுண்டு. இந்தியாவின் கிழக்குக் கரையிலிருந்து வந்து அடையும் மரங்கள், மிருகங் கள் இப்போதும் இந்தத் துறைக்கு வருகின்றன.

இந்தப் பரூளையில் ஒரு விநாயகராலயம் தமிழரசர் காலத்திற் கட்டப்பட்டிருந்தது. போர்த்துக்கேச அரசினர் மற்றைச் சைவாலபங்களை இடிக்கிற காலத்தில் இதனை யும் இடிக்கத் தொடங்க, ஒரு காகம் வந்து இடிப்பித்த அதிகாரியினுடைய கண்ணைக் கொத்தி இடிக்க விடவில்லை. அதனால் அப்பிள்ளையாருக்குக் கண்ணைக் கொத்திக் காக்கைப் பிள்ளையார் என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று. விநாயக ராலயத்திற்குச் சமீபமாக முருகராலயமும் ஒன்றுள்ளது. இவ்விரண்டாலயங்களும் இருக்குமிடம் வயல் சூழ்ந்த மருத நிலம்.

போர்த்துக்கேச அரசினர்க்குப் பின் வந்த ஒல்லாந்த அரசினர் காலத்தில், பெரிய செல்வர் பெண்சாதி என்னும் ஒரு சீமாட்டி தமக்குப் பிள்ளைப் பேறின்மையால் இந்தக் கண்ணைக் கொத்திக் காக்கைப் பிள்ளையாரைப் பிரார்த்

தித்து ஓராண் குழந்தையைப் பெற்றனர். அப்பெண்ணை அக்கோயில் பிரித்துச் சிறிது பெருப்பித்துக் கட்டப்பட்டது. அவருடைய வழியிலுள்ளார் இப்போதும் அங்கே பக்கங்களில் இருக்கிறார்கள். அவர் பெற்ற பிள்ளைக்கு விநாயகத் தம்பி எனப் பெயரிடப் பட்டது.

இவ்விநாயகர் கோயில் காலகதியிற் கிலமடைந்து போகவும், பிரபல வைத்திய நிபுணராய் விளங்கிய (சுழிபுரம் பெரிய பரிகாரியார் என்று அழைக்கப்படும்) ஸ்ரீமான் ஆறுமுகம் அவர்கள் புதுப்பித்துக் கும்பாபிஷேகம் முதலிய வற்றைப் பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன் நடத்துவித்தனர். மற்றைய திருப்பணிகள் அவ்வூரபிமானிகளால் நிறைவேற்றப் பட்டன. இவ்விநாயகர் பவனிவரும் தேர் விநோதமானது. வட தேசத்துச் சிற்ப விற்பன்னர்களால் அழகு பெறச் சமைக்கப்பட்ட சித்திர வேலைப்பாடுகளைக் கொண்டு விளங்குவது.

பள்ளுச் சிறப்பு முதலியன

“பறளை விநாயகர் பள்ளு” என்னுஞ் சொற்றொடர் பறளை என்னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளிய விநாயகரைப் பற்றிய பள்ளு அல்லது இசைப்பாட்டு என்று பொருள் படும். பள்ளு என்பது தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தங்க ளுள் ஒன்று. இப்பிரபந்தத்தை உழத்திப் பாட்டு எனவுங் கூறுப. இது வேடிக்கையான நாடகத்தின் பாற்படும்; பள்ளர், கன்மர், கடைஞராகிய உழவர்களால் மருத நிலத் தில் நிகழும் ஓர் ஊடலாகும். இதன் இலக்கணம்

“புரவலற் கூறி யவன்வாழியவென்
நகல்வயற் றொழிலை யொருமை யுணர்ந்தன
ளெனவரு மீரைந் துழத்திப் பாட்டே”

என்ற பன்னிரு பாட்டியற் சூத்திரத்தால் அறியலாம்.

உழத்திப் பாட்டின் விளக்கமாவது:—கடவுள் வணக்க முறையே மூத்தபள்ளி, இளையபள்ளி, குடும்பன் வரவோ டவன் பெருமை கூறல் முறையே யவர் வரலாறு, நாட்டு வளம், நகர்வளம், குயிற்குக் கேட்டல், மழை வேண்டிக் கடவுட் பரவல், மழைக்குறி யோர்தல், மழை பொழிதல், ஆற்றின் வரவு, அதன் சிறப்புக் காண்ட விவற்றிற் கிடை யிடை யகப் பொருட்டுறையுங் கூறிப் பண்ணைத் தலைவன் வரவு, பள்ளிகளிருவர் முறையீடு, இளையாளை யவனுரப்பல், பள்ளன் வெளிப்படல், பண்ணைச் செயல் வினவல், அவ னது கூறல், ஆயரை வருவித்தல், அவர் வரல், அவர்

பெருமை கூறல், மூத்தபள்ளி முறையீடு, குடும்பன் கிடையி
 விருந்தான்போல வரல், அவனைத் தொழுவின் மாட்டல்,
 அவன் புலம்பல், மூத்தபள்ளி யடிசிற் கொடுவரல், அவன்
 அவளோடு கூறல், அவன் அவளை மன்னித்தல் கேட்க
 வேண்டல், அவள் மறுத்தல், அவன் சூளுறல், அவள்
 அவனை மீட்க வேண்டிப் பண்ணைத் தலைவனைப் பரவல்,
 விதை காளை முதலிய வளங்கூறல், உழவருழல், காளை
 வெருளல், அது பள்ளனைப் பாய்தல், பள்ளிகள் புலம்பல்,
 அவன் எழுந்திவித்தல், அதைப் பண்ணைத் தலைவற்கு அறி
 வித்தல், நாறு நடல், விளைந்தபிற் செப்பஞ் செயல், நெல்
 லளத்தல், மூத்தபள்ளி முறையீடு, பள்ளிகளு ளொருவர்க்
 கொருவ ரேசலென இவ்வுறுப்புக்களுறப் பாட்டுடைத்
 தலைவன் பெருமை யாங்காங்குத் தோன்ற அளவடியாய்
 முதற்சீர் வெண்சீராய் ஏனைய சீர் முதலசை நிரையசை
 புற்ற வெண் சீராயும் அல்லது இயற்சீர் வெண்சீர் ஒன்றி
 வருவதுமான ஒரு கவிப்பாவும் பற்பல சந்தச் சிந்தும்
 விருத்தமும் விரவிவர இவற்றாற் பாடுவது. இவ்வுறுப்புக்
 களுள் சில குறைந்து வருதலுமுண்டு. அதற்கு உதார
 ணம் இந்நூலேயாகும்.

இந்நூலில், ஆன்றோர் வழக்கின்படி காப்புச் செய்யு
 ளும், விநாயகர், நடேசர், சிவகாமியம்மையாகிய இவர்களது
 துதியும், பள்ளியர் தோற்றமும், பள்ளியர் வரலாறு கூற
 லும், பள்ளன் தோற்றமும், பள்ளியர் தத்தம் நாட்டு வளங்
 கூறலும், குலமுறை கிளத்தலும், குயில் கூவுதலும், மழை
 கேட்டலும், ஆற்றுவரத்தும், பண்ணைக்காரன் தோற்ற
 மும், ஆண்டையை வணங்கலும், விதைவகை கேட்டலும்,
 முறைப்பாடும், பள்ளன் மூத்த பள்ளியை வேண்டலும்,

மூத்தபள்ளி ஆண்டையை வேண்டலும், பள்ளன் ஆண்டைக்குக் கணக்கொப்பித்தலும், முகூர்த்தங் கேட்டலும், மூத்த பள்ளியிரங்கலும், நாற்றுநடவும், அதன் விளைவும் கூறப்பட்டு, கழிக்கரைப் புலம்பல், தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிவில் தலைவி யிரங்கல், தலைவியைப் புகழ்தல், தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்துழித் தலைவி வருத்தம் பாங்கி கூறல், நற்றயிரங்கல் முதலிய அகப்பொருட்டுறைகளிடையிடையே விரவியும் வெண்பாவும், விருத்தமும், சந்த விருத்தமும், கலிநிலைத்துறையும், கட்டளைக் கலித்துறையும், கலிப்பாவும், கொச்சகமும், சிந்தும் விரவப்பெற்றுள்ளன. இந்நூல் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் உடையது.

இதில், மீன் வகைகளும், மாட்டின் வகைகளும், நெல்லின் வகைகளும், அக்காலத்தில் வழங்கிய பள்ளிகளுடைய பெயர்களும், ஆண்டையைப் பள்ளிகள் சிறப்பித்துப் பேசும் வகையும் நன்கு அறியலாம். சில நீதிகளும் பழமொழிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. சில புராண கதைகளும், திருக்குறள் முதலிய நூல்களின் கருத்துக்களும் காணலாம். ‘மழை கேட்டல்’ (பா-௬௬) என்னு மிடத்து மழைக்கோள் வக்கிரித்தலைக் கூறியதும், விதை வகை கேட்டல் என்னு மிடத்து “மற்றப் பாம்புக்கும் பூர்த்துக்கும் பகல் வைத்த நாணுகமொன்றுண்டே யாண்டே” (பா-௮௬) எனக் கூறியதும், கொழுவைப்பற்றிக் கூறுமிடத்து, “மாணிக்கஞ் சொன்ன கோவையிலே கொழுவைத்திருப்பது பார்மின்கா ணுண்டே” (பா-௯௦) எனக் கூறியதும், உழவெருதைப் பற்றிப் பேசுமிடத்து, “உழுதகாளை யொன்றுண்டது பொன்னுழையுரிலே வாருங்காட்டுவேனுண்டே” (பா-௯௧) எனக் கூறியதும் இவைபோன்ற வேறு சில தொடர்களும் வியக்கற்பாலனவா யுள்ளன.

எல்லாச் சிவ சேஷத்திரங்களுக்கும் ‘பள்ளு’ உண்டென்பர். சில தலங்களில் துவஜாவரோகண தினத்தில் உருத்திரகணிகையர் பள்ளைப் பாடிக் காப்பை அவிழ்ப்பது வழக்கமா யிருக்கின்றது. சில புள்ளுகளே ஆன்றோரால் போற்றப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகின்றது. அவற்றுள்ளும் பல இதுவரை அச்சிடப்படவில்லை.

தெரிந்த பள்ளுகளின் பெயரும் விவரமும் வருமாறு :—

க. கூடற் பள்ளு—விவரம் தெரியவில்லை.

உ. காழிப் பள்ளு—முதற்பாகம் சிதம்பரநாத முனிவராலும், இரண்டாம் பாகம் அருணாசலக் கவிராயராலும் இயற்றப்பட்டன. அச்சிடப் படவில்லை.

ங. முக்கூடற் பள்ளு—அச்சிடப் பட்டுள்ளதென்பர்.

ச. மாந்தைப் பள்ளு—சிதம்பர தாண்டவ மதுரகவிராயர் இயற்றியது. விஸ்வ கர்மாக்களின் வரலாற்றைக் கூறுவது. அச்சிடப் பட்டுள்ளது.

ரு. இராச நகர்ப் பள்ளு—கவிஞஞ்சர பாரதியார் இயற்றியது. அச்சிடப் படவில்லை.

சு. சிவ சைலப் பள்ளு—சிவ சைலத்துப் பிரபு ஒருவர் மேலது. அச்சிடப் பட்டுள்ளது.

எ. தஞ்சைப் பள்ளு—விவரம் தெரியவில்லை.

அ. தியாகராசர் பள்ளு—அச்சிடப்படவில்லை. ஏட்டுப் பிரதி தஞ்சைச் சரஸ்வதி மஹாலில் உள்ளதென்பர்.

கூ. அம்பலப் பள்ளிக்கும் கோவிந்தப் பள்ளிக்கும் ஏசுப் பள்ளு—தில்லை விடங்கன் மாரிமுத்துப் பிள்ளை இயற்றியது. அச்சிடப் படவில்லை.

க௦. தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு—யாழ்ப்பாணத்துப் பிரபு ஒருவர் மேலது. அவ்வூர்ச் சின்னக்குட்டிப் புலவர் பாடியது. அச்சிடப்பட்டு வருகின்றது.

கக. திருவரங்கப் பள்ளி—கமலை ஞானப்பிரகாசர் பாடியது. அச்சிடப் படவில்லை.

கஉ. திருவாரூர்ப் பள்ளி—இதுவுங் கமலை ஞானப்பிரகாசர் பாடியதே. அச்சிடப் படவில்லை.

உ
கணபதி துணை

பறாணை விநாயகர் பள்ளு

காப்பு

தொல்லுலகம் போற்றுஞ் சுழிபுரம்வாழைங்கான்மேற்
பல்வளஞ்சேர் பள்ளினிசை பாடவே—வில்வழங்கு
மையாழிக் கண்ணன் மலர்க்கண் வளர்ந்ததிருக்
கையாழிக் கண்ணனே காப்பு.

பள்ளினிசை - பள்ளுப்பாட்டு. இசை - பாட்டு. இன் - தவிர்வழி
வந்த சாரியை. வில் - இந்திர தனுசு. மை - மேகம்; அம்மேகம் படி
யும் ஆழி என்க. ஆழி - கடல். கண் - ஏழனுருடி. நன்மலர்க்கண் -
நல்ல தாமரை மலர்போன்ற திருக்கண். வளர்தல் - உறங்குதல். கை
யாழிக் கண்ணன் - வலத் திருக்கரத்திலே சக்கரப்படையைத் தாங்கிய
திருமால்.

து தி

விநாயகர்

நந்து தவழ நதிதனி லாம்ப னனிமலருஞ்
சந்தாஞ் சேரும் பழனப் பறாணையிற் றேன்றுசுடர்
வந்தெதிர் நின்ற கயமுகன் றன்னை வதைத்ததந்த
வைந்து காப்பிள்ளை யென்னகத் தேநின் றருள்செயுமே.

நந்து - சங்கு. சங்கு நதியில் தவழ என்க. அதனது தண்ணில
வொளியால் வயலிலுள்ள ஆம்பல் மலர்கின்றது. சந்தாம் - அழகு.
பழனம் - வயல். சுடர் - பாஞ்சோதி. கயமுகன் - கயமுகாசான்.
சுடரும், வதைத்ததுமாகிய ஐந்து காப்பிள்ளை என்க. தீயோனாகிய கய

முகாசுரனை வதைத்த பிராஞ்நலின், இந்நூற்குவரும் இடையூற்றை
அவன் நீக்கி யருளுவனென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

நடேசர்

சுருதி யின்முத லாகிய காரணர்
துளைபொ லிகர வாரண மாமுகர்
சுழிபு ரநகர் மேவுப ருளையி லுறைநாதர்
கரும ணிவிழி யாளுமை பாலகர்
கதிரை யின்வடி வேலர்ச கோதரர்
கருணை யின்மத தாரையி னார்பளி னிசையோதச்
செரும ருவுத்ரி சூலவ ராயுதர்
திரிதி ரிபுர கோபர நாமயர்
திகழி ரணிய மேருச ராசனர் பணிநாணர்
பொருமு முவையி னீருரி யாடையர்
புரிச டைவளை சோமக லாதரர்
பொதுவி னினட மாடிய சேவடி மறவேனே.

சுருதியின் முதல் - பிரணவம். துளை - துவாரம். துளைபொலி
காம் - துதிக்கை. வாரணம் - யானை. கதிரை - கதிர்காமமென்னுந்
திருப்பதி. கருணையின் - இன் தவிர்வழி வந்த சாரியை. மததாரை -
மதமழை. செருவிலே பொருந்திய முத்தலைச் சூலம். செரு - போர்.
வர ஆயுதர் - மேலான படையைபுடையவர். திரிதிரிபுரம் - மூவுலகங்
களிலும் திரியும் முப்புரம். அவற்றைச் சினந்தவரென்க. அநாமயர் -
அநாதியே பாசங்களினீங்கியவர். ஆமயம் - பாசம். 'ஆமயந்தீர்த் தடி
யேனை யாளாக் கொண்டார்' என்பது தமிழ் வேதம். இரணியமேரு -
பொன்மயமான மகாமேருமலை. சராசனம் - வில்: அம்பைத் தள்ளுவ
தென்பது உறுப்புப் பொருள். பணி - பாம்பு; இங்கே ஆகிசேடன்:
வாசகியுமாம். நாண் - வில்லினாண். உழுவை - புலி. புரிசடை - முறுக்
குண்ட சடை. வளை சோமகலாதரர் - வளைந்த சந்திராகலையைச் சூடிய
வர். பொது - அம்பலம்; இங்கே திருச்சிற்றம்பலம். ஓத மறவேன்
என முடிக்க.

சிவகாமியம்மை

தோட்டு வாரிசு நான்முகன் பேணிய
 தும்பி மாமுக நம்புவி தாங்கிய
 சேட்டு மேருவிற் பாரதந் தீட்டிய
 தென்ப றுளைப் பாஞ்சோதி யன்னை
 கோட்டு வாரணி கொங்கைப் பெருக்குங்
 குழற்சு ருக்கு மணிவாய் முருக்கும்பஞ்
 சூட்டு சீறடி யுந்துடி நேரிடை
 யுடையு மெங்கணு மென்கணி னின்றவே.

தோடு - பூவிதழ். வாரிசம் - தாமரை. பேணுதல் - ஈண்டு வழி
 படுதல். தும்பி - யானை. சேடு - பெருமை. தீட்டுதல் - எழுதுதல்.
 பாஞ்சோதி அன்னை - பாஞ்சோதி விநாயகப்பிரானது திருத்தாய்.
 கோட்டுக்கொங்கை - யானைக் கொம்பு போன்ற கொங்கை. வார்-கச்சு.
 குழற்சுருக்கு - கூந்தலினது கட்டு. முருக்கு - முருக்கம்பூப்போன்ற
 இதழ். பஞ்ச ஊட்டு சீறடி - செம்பஞ்சக் குழம்பு எழுதப்பட்ட சிற்
 றடி. துடிநேர் இடை - உடுக்கை போன்ற இடை.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

1892

1892

1892

1892

1892

1892

1892

1892

1892

1892

1892

1892

1892

1892

1892

1892

1892

1892

1892

1892

1892

1892

நூல்

பள்ளியர் தோற்றம்

குத்துமுலைக் குவடுகுலுங் கத்தரள வடம்புரளக்

குமுதச்செவ் வாயின்வெள்ளி நகையரும்பத்
தத்துவரிக் கயலைவெருட்டிப் பத்திமணிக் குழையொடுமுட்டித்
தாரைமணிக் கண்களிரண்டுந் தாவடிசெல்லச்

சித்தியளித் திடுசுழி புரநக-ருறை-யத்திமுகக் கணபதிபண்பதிச்
சேடனுநாவா லசைக்கரிய சீரிசைபாடி.

யெத்திசையும் புகழநிதிக் கோனள காபுரியென் நெவருமதிக்கு
மீழமண் டலப்பள்ளி தோற்றினுளே.

குவடு - மலை. தரளவடம் - முத்துவடம். குமுதம் - செங்குமுத
மலர். வெள்ளி நகை - வெண்மையான பற்கள். வெருட்டி - அஞ்சு
வித்து. பத்திமணிக்குழை - வரிசையாகவுள்ள இரத்தினங்கள் அழுத்
திச் செய்யப்பட்ட குழையென்னுங் காதணி. தாரை - கூர்மை.
தாவடி - போர். 'தாவடி யோட்டு மயிலிலும்' 'தண்டு தாவடி போய்'
எனவும் 'ஆயிரமக்கடாவடி போயினார்' எனவும் பிறரும், 'துணைவரி
யம்பகந் தாவடி செல்குழையாள்' என இவ்வாசிரியரும் கூறுமாற்றால்
இஃது இப்பொருட்டாதலறிக. கண்கள் இரண்டும் வெருட்டி முட்டித்
தாவடி செல்ல என்க. சித்தி - மனோபீஷ்ட நிறைவு : அஷ்டமாசித்தி
புமாம். அத்தி - யானை. பண்பதிச்சேடன் - ஆயிரபணை மகுடங்களை
புடைய பாம்புகளுக்கு அரசனாகிய ஆதிசேடன். அசைக்க அரிய -
சொல்ல முடியாத. 'நாவசைத்தார்' என்பர் முன்னும். நிதிக்கோன் -
குபேரன். குலங்கப் புரள அரும்பச் செல்லப் பாடிப் புகழுமாறு
தோற்றினுளென்று முடிக்க. இது மூத்தபள்ளித் தோற்றம். (க)

சின்னவிடை நூலிறுமிறு மெனச் சீறடியிற் சிலம்பு புலம்பச்
 சிறியதுதற் பிறையணிவட்டச் சுட்டியிலங்கப்
 பொன்னசலக் குசமதி நவமணி மின்னுதனக் கச்ச நெகிழப்
 புனைந்தகருக் கொண்டையில்வண்டு புரண்டு நெருங்கச்
 செந்நெல்வயற் சுழிபுர நகருறை கன்னமதத் திறையவர் பரிபுரச்
 சேவடியைத் திக்குநோக்கித் தெண்டம்பண்ணிச்
 சொன்னநிலத் துறுவசி யிவளென வன்னமெனப் பிடியென நிதிவளர்
 சோழமண் டலப்பள்ளி தோற்றினாளே.

இடைநூல் - நூல்போன்ற இடை. இறும்இறும் என - இற்று
 விடும் இற்றுவிடும் என்று. சீறடி - சிறிய அடி. சிலம்பு - காலணி
 விசேடம். புலம்ப - ஒலிக்க. துதல் - நெற்றியில். பிறையணிவட்டச்
 சுட்டி - பிறைபோன்ற அழகிய வட்டமாகிய நெற்றிச் சுட்டி. பொன்
 அசலம் - பொன்மலை. அது மகாமேரு. மேரு போன்ற குசத்தில்.
 குசம் - கொங்கை. அது - பகுதிப் பொருள் விசுதி. நவமணி - நவமணி
 கோத்து விளங்கும் மாலை. கன்னம் - காது. பரிபுரம் - சிலம்பென்னுங்
 காலணி. தெண்டம் பண்ணுதல் - சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தல்.
 சொன்ன நிலம் - பொன்னுலக மெனப்படும் தேவலோகம். உறுவசி -
 உறுவசி யென்னுந் தெய்வப் பெண். பிடி - பெண் யானை. இஃது
 இளையபள்ளித் தோற்றம். (உ)

பள்ளியர் வரலாறு கூறல்

தோடார் குழலசைய துதல்வேர் வரும்பியெழத்
 துடியுங் கொடியுமன்ன மருங்கு நெருங்கக்
 கோடா னவைகுலுங்க மணிமேகலைகளார்ப்பக்
 குழையுங் கயலுஞ் சென்று நின்றாடவே
 நீடானே யேறுசந்தர சூடா மணிக்குவந்த
 நித்தன்பா ரதக்கதையை யாடகக் குன்றை
 யேடாக வெழுதினோன் றிருநாமம் பாடியாடு
 மீழமண் டலத்தினிற் பள்ளி நானே.

தோடார் குழல் - பூவிதழ் பொருந்திய கூந்தல். வேர்வு - வியர்வை. துடி - உடுக்கை. மருங்குல் - இடை. கோடு - உவமை யாகுபெயர். மேகலை - அரைப்பட்டிகை: அஃது எழுதோவை யுடையது. காதிற் குழையும் கயல்போன்ற கண்ணும் ஒன்றோ டொன்று சென்று சேர. ஆடப்பாடியாடு மென்க. நீடு ஆண் - பெருமை மிகுந்த இடபம்: நீடு ஆனை யெனக்கொண்டு பெருமை மிகுந்த அயிராவணமென்னும் யானை யென்றலுமாம். சந்திர சூடா மணி - சிவபெருமான். சிவபெருமானுக்குப் பிரியம் வாய்ந்த என்க. நித்தன் - அழிவில்லாதவன். ஆடகக்குன்று - மாமேரு. இது மூத்த பள்ளி தன் வரலாறு கூறியது.

கோங்கிளம் புதியமுகைக் கொங்கைக் கௌரிமைந்தன்
கூறுபுகழ்க் கல்லாம னாவசையார்
தாங்குபணி யரையிற்பூட்டு பிரான்பங்கயத்
தாளுக்கல் லாமற்சென்னி சற்றும்வணங்கார்
வீங்குகடல் குடங்கைகொண்டான் கரகநீர்பூ
விட்டான்கோ யிலையன்றிச் சூழ்ந்து துதியார்
தூங்குதழை செவியன்பத்திமைத் தொண்டர்வாழுஞ்
சோழமண் டலத்தினிற் பள்ளி நானே.

முகை - அரும்பு. கௌரிமைந்தன் - இங்கே விநாயகப்பிரான். கூறுபுகழ் - கூறப்படும் தகுதிவாய்ந்த சீர்த்தி. பணி - பாம்பு. சென்னி - தலை. வீங்குகடல் - நீர்மிக்க கடல். கடல் குடங்கை கொண்டான் - அகத்தியமுனிவன். குடங்கை - உட்குழிந்தகை. அகத்திய முனிவனது குண்டிகையிலிருந்த காவிரியைப் பூமியிற் பெருகச் செய்தவனென்க. அசையாரும் வணங்காரும் துதியாரு மாகிய பத்திமைத் தொண்டர். விநாயகப் பெருமான் அரையிற் பாம்பணிந்திருத்தலைப் 'படந்தாழ் கச்சைப் பாம்பொடு தழீஇ' என்பதனான் அறிக. காவிரியை அப்பெருமான் பூமியில் விடுத்த வரலாறு கந்த புராணத்துக் கூறப்பட்டது. இஃது இளையபள்ளி தன் வரலாறு கூறியது.

பள்ளன் தோற்றம்

சுற்றுகருங் கச்சைக்கட்டி மாதுளம்பூ வுறுமால்

சோரவிட்டுக் கட்டித்துள்ளு மீசை முறுக்கி
வெற்றியரக் குங்குடித்து நீற்றையும்பெ ருக்கப்பூசி

மேல்வளைய லுந்தரித்து விழிகள் சிவந்து
பற்றியமண் வெட்டிவைத்துச் சருக்கி நடந்து - தங்கப் -

பாளத்தாற் சமைத்தகொட்டுத் தோளிற்சுமந்தே
யெற்றவரு மொற்றைமணிக் கொற்றக்கொம்பன் பண்ணைபார்க்கு
மீழ்மண் டலப்பள்ளன் றோற்றி னானே.

அரையிற் சுற்றப்படும் கரிய கச்சை. உறுமால் - ஆடைவிசே
டம். சோர விட்டுக்கட்டி - பிடரிப்பக்கம் தூங்குமாறு விட்டுத் தலை
யிற் கட்டி. அரக்கு - சாராயம். மேல் வளையல் - மணிக்கட்டுக்கு
மேலிடத்து அணியப்படும் வளையல். ஒரு மண்வெட்டியைக் கையிற்
பிடித்தும் மற்றோர் மண்வெட்டியைத் தோளிற் சுமந்தும் வரு
கின்றான் என்க. கொட்டு - மண்வெட்டி. பகைவரை எற்றுதற்குப்
பயன்படும் ஒற்றைக் கொம்பு. அவனது பண்ணையைப் பார்க்கும்
பள்ளன். இஃது பள்ளன் தோற்றம் கூறியது. (இ)

கோச்சகம்

பொய்யுரு மிடைக்கெளரி புதல்வனெழிற் புரிக்கோடு
செய்யுருஞ் சுழிபுரத்துச் சேர்ந்தபற ளையிலுறையு
மையூர்முத் தானவள்ளன் மணிநாட்டு வளம்பேசப்
பையூருங் களிநிதம்பப் பள்ளியர்நா வசைத்தாரே.

பொய் ஊரும் இடை - பொய்யென்று சொல்லப்படும் இடை.
எழில் - அழகு. புரிக்கோடு - புரிகளையுடைய சங்கு. செய் - வயல்.
மையூர் முத்தானம் - கருநிறம் பொருந்திய மும்மத நீர். அதனை
யுடைய வள்ளல் பாஞ்சோதி விநாயகப்பிரான். பை - பாம்பின்படம்.
களிநிதம்பம் - களிப்பைத் தரும் அல்குல். நிதம்பம், அல்குல், கடி
தடம் ஒரு பொருட் சொற்கள். இவை இடுப்பின் கீழுள்ள பின்புறத்
தைக் குறிப்பன. 'பஸ்சாத் நிதம்ப : ஸ்த்ரீ கட்யா : ' என்பது அமர
கோசம். (ஊ)

பள்ளியர் தத்தம் நாட்டுவளங் கூறல்

போற்று மாதுளை மாணிக்க வித்தைப்
பொதிந்த சோதிக் கனிபல தூக்குந்
தாற்று வாழை யிலைசென்று மாகத்
தரணி மேலால வட்ட மசைக்குந்
தோற்று மாசினி முட்புறச் செம்பழஞ்
சுட்ட பொன்னின் சுளைபல தூற்று
மேற்று வாளை கழுகிற் குதித்திடு
மீழ மண்டல நாடெங்க ணுடே.

மாணிக்க வித்து - மாணிக்கம் போன்ற விதை. தாறு - குலை. மாகத் தரணி - விண்ணுலகம். ஆசினி - பலாவிசேடம். சுட்டபொன்னின் சுளை - உருக்கி ஓடவைத்த பொன்போன்ற இனிய சுளை. ஏற்று வாளை என்பது 'கடல்வாழ் சுறவுமேறெனப்படுமே' என்பதன் உபலக்கணத்தால் வந்தது. தூக்கும் முதலிய நான்கினையும் பெய ரொச்சமாகக் கொண்டு ஈழமண்டல நாடென்பதனோடு முடிக்க; அன்றி அவற்றை வினைமுற்றுகக் கொண்டு அத்தகைய எனச் சொல்லிரித்து ஈழமண்டல நாடென்பதனோடு முடித்தலுமாம். பிறவும் அன்ன. (எ)

காடெல் லாங்கரி மான்தஞ் சேருங்
கடலெல் லாம்பெவள் வலம்புரி யூரு
நாடெல் லாங்கதிரிச் சாலி தழைக்கு
நரம்பெல் லாமிசை யேழை யழைக்கும்
வீடெல் லாம்பவள்ளைப் பாட்டொலி பூணும்-விண்-
மீனெல் லாந்தண் டலைத்தலை காணுந்
தோடெல் லாம்பொறி வண்டுபண் பாடிய
சோழ மண்டல நாடெங்க ணுடே.

கரி - யானை. மான்மதம் - கத்தாரி மிருகம். வெள்வலம்புரி - வெண்மையான வலம்புரிச் சங்கு. இசையேழ் - சப்தஸ்வரம்: இங்கே சம்பூர்ண ராகம். வள்ளைப்பாட்டு - உலக்கைப் பாட்டு. தண்டலை - சோலை. தலை - ஏழனுருபு. தோடு - பூவிதழ். பொறி - புள்ளி. (அ)

கண்ண கன்ற வரைத்தலைச் செம்மணிக்
காந்தி தூயநந் தாவிளக் கோர்பால்
வண்ண வேயங்குழ லாதண்ட ராவின்
மணியி னேசை கறங்குவ தோர்பால்
பண்ணை யோதிமக் கூட்டமு மோர்பால்
பவளக் கொம்பிற்கம் பூர்வது மோர்பா
லெண்ணி னுனில மும்புடை யோங்கிய
வீழ மண்டல நாடெங்க னுடே.

கண் - இடம். வரைத்தலை - மலையில். காந்தி - ஒளி. நந்தா -
கெடாத. வேயங்குழல் - மூங்கிலாற் செய்யப்பட்ட இசைக்குழல்.
அண்டர் - இடையர். ஆவின் கழுத்திற் கட்டிய மணி. கறங்குதல் -
ஒலித்தல். பண்ணை - வயல். ஒதிமம் - அன்னம். பவளக் கொம்பு -
பவளக்கொடி. கம்பு - சங்கு. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தலென்
னும் நானில வளமும் கூறியவாறு. (க)

மின்னுங் காருங் கரும்புமுத் தீனும்விண்
மீனு மீனு மணிமுத்த மீனு
முன்னுங் கார்மத வேழமுஞ் சேர்கழை
யோங்கல் வேழமு மாரம் பயக்கும்
பன்னுஞ் சீதளப் பங்கய ராசியும்
பாண்டுக் கூனற் பணிலமுஞ் செங்கார்
துன்னுஞ் சாலிக் குழாமு நிறைந்தொளிர்
சோழ மண்டல நாடெங்க னுடே.

மின்னுங்கார் - மின்னலைச் செய்யும் மேகம். விண்மீன் - நக்சத்
திரம் போன்ற பெண்கள் : 'மாதரொத் தனவுடுத் தோற்றம்' என்
பது கந்தபுராணம். உன்னும் - உயர்வாக எண்ணப்படுகின்ற.
சேர்கழை ஒங்கல் வேழம் - புநர்பூச நக்சத்திரத்தை அளாவிய மூங்கி
லாகிய வேழம் : உயர்ச்சியையுடைய மூங்கிலுமாம். ஆரம் - முத்து.
பங்கயராசி - தாமரைத் தொகுதி. பாண்டு - வெண்மை. கூனற்

பணிலம் - வளைவினையுடைய சங்கு. செங்கார் - செவ்விய கார்காலம்.
சாலி - செந்நெல். இதனுள் முத்துப் பிறக்குமிடங்கள் ஒன்பதும்
கூறப்பட்டன. (க0)

கோரந் தோய்ந்த வரியஞ்சு நத்தின்
குழம்பு தோய்விழிக் கொம்பனை யார்தா
மாரந் தோய்ந்த களபக் கடாசல
மன்ப னார்புயக் கந்தினிற் பூட்ட
வாரந் தோய்சந் தனமணந் தோய்ந்து
வயங்கு மின்னிசைத் தண்டமிழ் தோய்ந்தே
யீரந் தோயு மிளந்தென்றல் வந்தசை
யீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

கோரம் - நஞ்சு. வரி - கண்ணிலுள்ள செவ்வரி. ஆரம் - சந்-
தனம். கடாசலம் - மதமலை : யானை ; இங்கே கொங்கை. கொம்-
பனையார் தமது கொங்கையாகிய யானையைத் தமது கணவரது புய-
மாகிய தறியிலே பூட்ட என்க. வாரம் - மலைச்சார்பு. மலையின் அடி-
வாரத்திலே வளர்ந்துள்ள சந்தனமரங்களின் மணத்தோடு அளாவி.
வயங்குதல் - விளங்குதல். ஈரம் - குளிர்ச்சி. சந்தனமணம் தோய்ந்து,
தண்டமிழ் தோய்ந்து, ஈரந்தோயும் இளந்தென்றல். (கக)

நீரி லேபுண்ட ரீக மரும்பு
நிழலி லேகரு மேதி யுறங்கும்
வாரி லேவெண் டரள நிலாவும்
வரம்பி லேசெந்நெற் பூங்குலை சாயும்
போரி லேநென் மணிக்ஞவை சேரும்
பொறியி லேகரும் பாடுங் கரும்பின்
ஹரி லேகம டங்கண் வளர்ந்திடு
சோழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

புண்டரீகம் - தாமரை. மேதி - எருமை. வார் - முலைக்கச்சு.
தாளம் - ஈண்டுத் தாளவடம். பூங்குலை - அழகிய குலை. போர் - நெற்
போர். பொறி - ஆலை. தூர் - அடி. கமடம் - ஆமை. (கஉ)

மஞ்ச ளாவிய மாடங்க டோறும்

மயில்கள் போன்மட வார்கணஞ் சூழு

மஞ்ச ரோருகப் பள்ளியில் வான்சிறை

யன்ன வன்னக் குழாம்விளை யாடுந்

துஞ்சு மேதி சுருக்களைச் சீறச்

சுருக்க ளோடிப் பலாக்கனி கீறி

யிஞ்சி வேலியின் மஞ்சலிற் போய்விழு

மீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

மஞ்ச - மேகம். கணம் - கூட்டம். அம் - அழகு. சரோருகம் -
தாமரை. வான்சிறை - பெருமை மிக்க சிறகு. சிறகுக்குப் பெருமை
யாவது மென்மை. அன்னவன்னக் குழாம் - வன்ன அன்னக்குழாம்
எனக் கூட்டி நிறம் விளங்கிய அன்னத் தொகுதி என்றுரைக்க. இனி
வான் சிறையையுடைய மடவாரன்ன அன்னக்குழாம் என்றலுமாம்.
துஞ்சுதல் - நிலைபெறுதல் 'அறந்துஞ்சஞ் செங்கோலையே' என்றாற்
போல. இங்கு, நீர் நிலையிற் றங்குமென்க. இஞ்சி வேலியின் மஞ்சல் -
இஞ்சியை வேலியாகவுடைய மஞ்சல் : இஞ்சியின் வேலியாகிய மஞ்ச
லென்றலுமாம். (கங)

தண்ட பாணி யிறைஞ்சு பதாம்புயத்

தாணு நாதன் நிகம்பரத் தூயன்

பண்டை நாகணை யானும் விரிஞ்சனும்

பாதஞ் சென்னி யறியாத நம்ப

னண்டர் நாயகற் கற்புத மீதென

வரிக ளேந்திய வாலய வெற்பைத்

துண்ட வான்கழு கென்றும் வலம்வருஞ்

சோழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

தண்டபாணி - முருகக்கடவுள் : அன்மொழித் தொகை. திகம் பரம் - திக்காடை. நாகணையான் - திருமால் : நாகம் - ஆம்முக்கெட்டு நின்றது. விரிஞ்சன் - பிரமதேவர். பாதம் சென்னி - நிரணிறையாகக் கொள்க. நம்பனாகிய அண்டர் நாயகன். அற்புதம் ஈது எனத் துண்ட வான் கழுகு என்றும் வலம் வருமென்று கூட்டுக. அரிகள் - மூங்கில் கள் : சோலைகளுமாம். துண்டம் - மூக்கு : கழுகு நீண்ட மூக்குள்ள தாதலின் துண்டவான் கழுகு எனப்பட்டது. வான் - பெருமை. இது திருக்கழுக்குன்றத்தினைச் சிறப்பித்துக் கூறியவாறு. இத்தலம் தொண்டை நாட்டகத்ததேனும், அத்தொண்டைநாடு சோழநாட்டின் ஒரு பகுதியாய்ச் சோழவரசனாற் ரெண்டைமானிளந்திரையனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதே யாகலின், அதனைத் தொண்டை நாட்டுத் தல மென்னாது சோழநாட்டுத் தலமென்றார்.

(கச).

அருவி யோதை யிழுமெனுங் குன்றி

லடைந்த சாரற் குளிர்புன மீதி

லுருவு சேர்தினைப் பூங்கதிர் மேற்களி

யோச்ச வேண்டிப் புலிநகத் தாலி

மருவு வண்குறப் பேதையர் கட்செவி

மாசு ணப்பண நேர்கவண்மீதி

லிருளி லாத மணியைத் தெறிந்திடு

மீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

ஓதை - ஓசை. இழுமெனல் - ஒலிக் குறிப்பு. சாரல் - மலைப் பக்கம். உருவு சேர்தல் - வடிவுமுற்றுப் பெறுதல் : அஃதாவது பயிர் முற்றி விளைதல். ஓச்சல் - ஓட்டுதல். புலிநகத்தாலி - குறப்பெண்கள் அணியும் ஆபரணம். கட்செவி - பாம்பு : கண்ணை செவியாக வுடையது. மாசுணப்பணம் - பெரும்பாம்பின்படம். கவண் - கிளி முதலியவற்றைக் கடியுங் கருவி : தட்டை, குளிர், தழலை என்பன இதன் பேதங்கள். கவணில் மணியைத் தெறிந்திடுமென்க. இருள் இலாத மணி - பிரகாசம் பொருந்திய இரத்தினங்கள்.

(கரு)

பருளை விநாயகர் பள்ளு

மாலை தோறு மிசைவன வண்டுமென்
 மாலை நூலிடை யேயுந் துவண்டு
 வேலை தோறும் பயில்வன சங்கம்
 வியன்க முகந்தொ றுந்தமிழ்ச் சங்க
 மாலை தோறும் பொழிவன சாறுபொன்
 னான வீதி யரியரன் சாறு
 சோலை தோறு மலர்த்தா திறைத்திடுஞ்
 சோழ மண்டல நாடுடங்க ண்டே.

நூல் இடை - நூல் போன்ற இடை, இடை துவண்டு ஏயும்.
 வேலை - கடல். சாறு - முன்னது கருப்பஞ்சாறு, பின்னது விழா.
 இது யமகம். (௧௬)

சீந்து

பைப்ப ணிப்பகு வாய்ப்பட்ட திங்களிற்
 பாயு மோதக் கடற்கரை தோறு
 மிப்பி வாயிலின் முத்த மிலங்கிய
 வீழ மண்டல நாடுடங்க ண்டே.

பை - பாம்பின் படம். பகுவாய் - பிளந்த வாய் : திறந்தவா
 யென்றவாறு. திங்களின் - சந்திரன்போல. ஒதம் - அலை. இப்பியின்
 வாயில் இன் முத்தம் என்க. இன் முத்தம் - மெய்க்கு இனிதாம்
 முத்து. இது முதல் இருபத்து நான்கும் இரண்டடிச் சிந்துகள். (௧௭)

மாரி மேகந் தவழ்மலைச் சாரலின்
 மந்தி வைத்த மணிப்பத்ம ராகஞ்
 சூரி யோதயம் போல விளங்கிய
 சோழ மண்டல நாடுடங்க ண்டே.

மாரி - நீர். மந்தி - பெண் குரங்கு. பத்மராகம் - ஒருவகை இரத்
 தினம். அதன் ஒளி சூரிய உதய ஒளிபோல விளங்கியதென்க. (௧௮)

பரப்பு மேகலை மங்கையர் போகம்

யில வேண்டி யிணங்கார் முகத்தை
யிரப்ப தேயன்றி வேறிரப் பில்லாத
வீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

மேகலை - அரைப்பட்டிகை. இணங்கார் - ஊடிய பெண்கள்.
இரத்தல் - யாசித்தல். இதுவும் மேல் வருவதும் பரிசங்கியாலங்காரம்.

வாம மேகலைப் பாவையர் கோவை

வதனம் போல விளங்கிய விண்ணிற்
சோமன் மேலன்றி யோர்மறு வில்லாத
சோழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

கோவை - உவமையாகுபெயராய் அதரத்தை உணர்த்திற்று.
விளங்கிய சோமன். சோமன் - சந்திரன். (உ0)

வளமை சேர்ந்திடு மூப்பிய லான்முது

மந்தி தாவி மலையிடைப் பாய
விளமை மந்தி யுருவடி வாய்விடு
மீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

மூப்பு இயல் - முதுமைத் தன்மை. உருவடிவு - அழகியவடிவம்.

முன்னை நாளிற்பஞ் சானன ரூபன்

முளரி யந்தட மூழ்கிய போதிற்
சொன்ன மேனி விளங்கி யெழுந்திடு
சோழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

பஞ்சானனம் - சிங்கம்: பஞ்சம் - விரிவு, ஆனனம் - முகம்:
விரிந்த முகத்தையுடையது என்பது உறுப்புப் பொருள். பஞ்சானன
ரூபனென்றது சிங்கவன்மனை. முளரி - தாமரை. தடமென்றது
சிவகங்கைத் தீர்த்தத்தை. சொன்ன மேனி - பொன்மேனி. இவ்வா
லாற்றைக் கோயிற்புராணத்தில் இரணியவன்மச் சருக்கத்திற் காண
லாம்.

அருளதனாற் றடம்படியு மவன்கடன்மே லருக்கனென
விரவுபசங் கானடைந்த மேருகிரி யெனவிளங்கி
யிரணியமா முருவாகி யெழுந்ததுகண் டதிசயித்துப்
பரவியது பெயராக யாவர்களும் பயில்வித்தார்

என்பது அத்திருவாக்கு.

(உஉ)

உரைத்த வானிந்து காந்தச் சிலைவிட்
டுருகு நீர்ப்பிர வாகங்க ளோடி
யிரைத்த வேலைப் புலால்வெடி மாற்றிடு
மீழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

உரைத்த - மேலாகச் சொல்லப்படும். வான் இந்து - ஆகாயத்திற்
சஞ்சரிக்கும் சந்திரன். இந்து காந்தச்சிலை - சந்திரகாந்தக்கல். அது
சந்திரன் வாவாற் புனல் பெருக்குவது. பிரவாகம் - வெள்ளம்.
இரைத்தவேலை - முழங்கும் கடல். புலால்வெடி - புலால் நாற்றம்.

பகுத்த வந்தணர் சாலைக டோறும்
பயிலும் வேதத் தொலிபண்ணை மீதிற்
டுருகுத்த மள்ளர் குரவையை மாற்றிடு
சோழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

சாலை-ஈண்டு அத்தியயனஞ் செய்யுமிடம். பகுத்தசாலை - இஃது
இருக்குவேதம் ஒதுமிடம், இஃது யசர்வேதம் ஒதுமிடம் என்று இங்ங
னம் பகுக்கப்பட்ட சாலை. பண்ணை - வயல். தொகுத்த - கூடிய.
குரவை யொலியினும் மறையொலி மிக்கதென்றவாறு. (உச)

பண்ணிற் றோயப் பொருண்முடிப் புக்கட்டிப்
பாடும் பாவலர்க் கீந்திட வென்றே
யெண்ணிப் பொன்முடிப் புக்கட்டி வைத்திடு
மீழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

பண் - இசை. தோய்தல் - பொருந்துதல். பொருள் முடிப்புக்
கட்டி - விஷயத் தொகுதியை அமைத்து. பொன் முடிப்பு - பொற்
கிழி. (உரு)

செல்லுஞ் சென்முடிச் சூந்தளக் கண்ணிரு
சேலைப் போன்ற கடைசியர் செய்க்குச்
சொல்லுஞ் சொன்முடிப் புக்கட்டி வைத்திடுஞ்
சோழ மண்டல நாடெங்க னுடே.

செல்லும் செல் - (விண்ணில்) செல்லும் மேகம். மேகம் போன்ற முடியாகிய சூந்தளம். முடி - ஐம்பாலினொன்று. சூந்தளம் - பெண்மயிர். சூந்தளக் கடைசியரென முடிக்க. சூந்தளத்தையும் இரண்டு சேன்மீன்களைப் போன்ற கண்களையுமுடைய கடைசியர். செய் - வயல். சொல்லும் - புகழ்ந்து சொல்லப்படும். சொல் - நெற்பயிர். சொல்முடிப்பு - இங்கே நூற்றுமுடி. (உசு)

காந்தி சேர்கண் ணிலாதவர்க் குக்கண்ணுங்
காட்சி யுந்தந்து சூர்ப்பகைச் செவ்வே
லேந்தல் சேர்கதி ராபுரி சேர்ந்திடு
மீழ மண்டல நாடெங்க னுடே.

காந்தி - ஒளி. கண் - கண்ணிந்திரியம். காட்சி - அறிவு. சூர் - சூரபதுமன். சூர்ப்பகைச் செவ்வேல் எந்தல் - சூரனுக்குப் பகைவனாகிய முருகக்கடவுள். கதிராபுரி - கதிர்காமம். (உஎ)

பொங்கு கூளி பிடித்தவர்க் குக்கூளி
போக்கி யிக்கலி மீதினிற் செவ்வேற்
றுங்க முத்தையன் வீற்றிருக் கும்புரிச்
சோழ மண்டல நாடெங்க னுடே.

கூளி - பேய். இக்கலிமீதில் - இந்தக் கொடிய கலியுகத்திலும். துங்கம் - பெருமை: வெற்றியுமாம். முத்தையன் - முத்துக்குமார சுவாமி யென்னும் திருநாமம் பூண்ட முருகக்கடவுள். அப்பெருமான் வீற்றிருக்கும்புரி புள்ளிருக்குவேளூர் எனப்படும் வைத்தீசுவரன் கோயில். (உஅ)

கயல்வ ரைந்த துவசன் பணிநவ

கண்டி மன்னன் வரராச சிங்க

னியல்பு டன்றிருச் செங்கோ னடாத்திய

வீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

துவசம் - கொடி. கயல்வரைந்த துவசன் - மீன் வடிவம் எழுதிய கொடியையுடைய பாண்டியன். பணி - வணங்கிய. நவகண்டி - ஒருர் : அஃதிக்காலத்துக் கண்டியென வழங்கப்படுவது. வர ராசசிங்கன் - அவ்வூராசன் பெயர். (௨௧)

நேரி யன்சரண் புக்க புருவி

னிறைத னக்கு நிறையிற் புகுந்த

சூரி யன்குடை நீழலிற் றங்கிய

சோழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

நேரியன் - சோழன் : நேரிமலை அவனதாகலான். நிறையிரண்டனுள் முன்னது அளவு, பின்னது துலைத் தட்டு. சூரியன் - இங்குச் சிபிச்சக்கரவர்த்தியைக் குறித்தது : சோழவாசர்க் சூரிய பரம்பரையினதலான், சிபிச்சோழன் சூரியனெப்பட்டான். (௩௦)

கான்ற சோதியி னித்திலஞ் சிந்துங்

கரும்பி னிற்குருத் தைக்கதிர்க் கற்றை

யின்ற சாலிக் குழாஞ்சுமந் தோங்கிடு

மீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

கான்ற சோதியின் நித்திலம்-வெளிவிடும் பிரகாசத்தினையுடைய முத்து. கதிர்க்கற்றை - கதிர்த்தொகுதி. சாலிக்குழாம் சுமந்தோங்குதலாவது கரும்பினது உயரம் வளர்ந்து நின்றல். (௩௧)

சாதி நாகிளந் தெங்கினிற் சாய்ந்திடு

தண்கு ரும்பையைப் பூகத ராசிச்

சோதி யார்பவ முக்குலை தாங்கிய

சோழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

சாதி - ஈண்டு உயர்வு. நாகிளமை - ஒரு பொருட் பன்மொழி : மிக்க இளமை யென்றவாறு. பூகதம் - கமுகு. ராசி - கூட்டம். பவழக்

குலை-கமுகின் குலை பழுத்தவழிப் பவழநிறங்கோடலின் அவ்வாறு கூறி
னார். 'எண்ணார் முத்தமீன்று மாகதம்போற் காய்த்துக், கண்ணார்
கமுகு பவழம் பழுக்குங் கலிக்காழி' - என்பது தமிழ்மறை. மேலதற்
குரைத்தாங்குரைக்க. (௩௨)

கற்ற நூலுணர் பண்டிதன் மார்பஞ்சு
காவி யஞ்சட் கலைக்கட ரேய்ந்து
மெற்றை நாளுங்கல் வித்திறம் பார்த்திடு
மீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

கற்றலின் வேறு உணர்தலாதலின் 'கற்ற நூலுணர் பண்டிதன்
மார்' எனப்பட்டது. 'ஒதியுணர்ந்தும்' எனத் தேவர் கூறியது மது
மார் - பன்மை விசுதி: பஞ்சகாவியம் - தமிழிலேயுள்ள ஐம்பெருங்
காப்பியங்கள். அவை சிந்தாமணி சிலப்பதிகார முதலியன. சட்கலை-
ஆறுவகைக் கலைகள்: அவை நையாயிக முதலிய வடமொழிச் சாத்
திரங்கள். எனவே, அப்பண்டிதர்கள் இருமொழியிலும் வல்லநாதல்
கூறப்பட்டது. எற்றைநாளுங்கல்வித்திறம் பார்த்தலாவது சாந்துணை
யுங் கற்றல். இதனை, "யாதானு நாடாமா லாராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு" என்னுந் திருக்குறளாலறிக. (௩௩)

திகந்த மெட்டும் வடகலை தென்கலை
தேர்ந்து தேர்ந்து செழுமலர்க் காவிற்
சுகந்த னக்கயற் பூவை பயிற்றிடு
சோழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

திக் அந்தம்-திக்கின் முடிவு. அதன்வரைப்பரவிய வடகலை தென்
கலை. அடுக்கு, பலகாலுந் தேர்ந்தமை யுணர்த்திற்று. சுகம் - கிளி.
தனக்கு அயல்பூவை - தனக்குப் பக்கத்திலிருக்கும் நாகணவாய்ப்பற
வை. 'கிள்ளை பாடுவ கேட்பன பூவையே' 'கிள்ளைகள் பாடமுரைப்
பன கேட்பன மெய்ப்பூவை' என்பன பெரியார் திருவாக்குகள். (௩௪)

ஆட்டு மூசலி னுடுமின் னார்பொன்
னணிக லத்தின் மணிதெறித் தோடி
யேட்டுக் காவிற் குயிற்றயின் மாற்றிடு
மீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

மின்னூர் - பெண்கள். ஏடு - பூவிதழ். கா - சோலை. துயில் -
தூக்கம். (௩௫)

வாவி யின்கரைக் கெண்டை குதிக்க
மண்டே கம்பாய்ந்து செந்தா மரைப்பாயற்
றாவி யன்னத்தி னித்திரை மாற்றிடு
சோழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

வாவி - நீர் நிலை. மண்டே - தவளை. கெண்டை குதித்தலின்
மண்டேம் பாய்ந்து அன்னத்தின் துயிலை நீக்குகின்றதென்க. தூவி -
சிறை. (௩௬)

கோல மாதவி வன்னி மராமரங்
கோங்கு வேங்கை செங்குங்கு மஞ்சாதி
யேல மார்கதிர்க் கற்றையை மாற்றிடு
மீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

கோலமாதவி - அழகிய மாதவி; மாதவி - குருக்கத்தி விசேடம்.
ஆர்கதிர் - நிறைந்த கிரணம்; வினத்தொகை. கதிர் - ஈண்டுச்சூரிய
கிரணம். (௩௭)

ஆலை தாதகி பொன்னிறக் கொன்றை
யரும்பு கூவிளம் பாதிரி புன்னைச்
சோலை வான முகிலைத் தரித்திடு
சோழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

ஆலை - கரும்பு. தாதகி - ஆத்தி. கூவிளம் - வில்வம். வான
முகில் - வானத்திற் செல்லும் மேகம். (௩௮)

கருவ லம்புரிச் செங்கதிர் மாவலி
கங்கை யாறு பெருகிக் கரையி
னிரும ருங்கினு முத்தங் கொழித்திடு
மீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

கருமை - பெருமை. வலம்புரியின் செவ்வியகதிர்கள். மாவலி கங்கையென்பது யாற்றின் பெயர். முத்தம் கொழித்தல்-முத்துக்களை வீசுதல். (௩௯)

வள்ளி யோரிற் கொடைநிறைந் தேதுரை
மண்டி யேவரு காவிரி யாறு
துள்ள வாளை பசும்பொ னிறைத்திடு
சோழ மண்டல நாடெங்க னூடே.

வள்ளியோர் - வரையாது கொடுப்போர். இன் - ஐந்தனுருபு ; ஒப்புப்பொருளில் வந்தது. வாளேமீன் துள்ளுமாறு காவிரியாறு பொன்னை வீசுகின்றதென்க. இத்துணையும் பள்ளியர் தம் நாட்டு வளங் கூறியவாறு. (௪௦)

வேண்பா

ஒளவியநெஞ் சொன்றுமின்றி யன்புபுரி பத்தர்வினைச்
செவ்வியகோ டைக்குநிழல் செய்யுமே—வைவேற்
றுதிசெய்குருந் துக்குத் துணையாம் பருளைப்
பதியொருகோட் டுக்கற் பகம்.

ஒளவியம் - கோட்டம். அவ்விய நெஞ்சமென்பதற்குக் 'கோட் டம் பொருந்திய மனம்' என்றார் ஆசிரியர் பரிமேலழகரும். ஒன் றும் - சிறிதும். செவ்வியகோடை - மிக்க கோடை. துதிசெய் வைவேற் குருந்து என்க. குருந்து - சிலேடையால் மாவிசேடமும் குழந்தையுமாம்; குழந்தை ஈண்டு முருகக்கடவுள். ஒரு கோடு-ஒற்றைக் கொம்பு. கற்பகம் - ஈண்டுப் பாஞ்சோதி விநாயகப்பிரானைக் குறித்து நின்றது. குருந்துக்குத் துணையாம் கற்பகம் கோடைக்கு நிழல் செய்யு மென்க. (௪௧)

குலமுறை கிளத்தல்

கீ ள் து

க ஆதி காலத்தி லாருயிர் யாவு
மளித்த ளித்துத் துடைக்கும் பிராட்டி
பாதி யம்புலி வாணுதற் சத்திநாற்
பத்து முக்கோண சக்ரவி நோதி

- ௨ தூய சோதிப் பணிவரைக் கொம்பெனுந்
தோகை தன்னை மணச்சாலை தன்னு
ளாய வேதப் பிதாமகன் பேணி
யமையு மோமச் சடங்கு புரிய
- ௩ வென்றி சேர்வெள் றுவாப்பிட ரேறிய
வேந்த னேழுத லெண்டிசை காப்போர்
மன்ற னாறுந் துழாய்மவு விப்பணி
வயிரி யூர்ந்திடு வைகுண்ட நாதன்
- ௪ எண்ணில் கோடி வயிரவர் சூழ்ந்திட
வெண்ணில் கோடி யுருத்திரர் சூழப்
பண்ண மைந்த பசும்பரி யேழுடைப்
பருதி வானவ ரும்வந்து சூழ
- ௫ அண்ட பந்தி யெடுத்துக்கை யம்மாளை
யாடு பூத கணங்க ணெருங்கப்
பண்டை யூழிக் கனல்விழிச் சோதிப்
பணக ண்டவிச் சேடனுஞ் சூழச்
- ௬ சித்தர் சாரணர் சூழ்ந்திட நாரதன்
சேருந் தும்புரு யாழிசை பாடப்
பத்தி வாணன் குடமுழ வத்துடன்
பானு கம்பன் பணில முழக்கத்
- ௭ தேரு நாமகள் சீர்த்தி யிசைக்கத்
திரும டந்தைநன் சேடியு மாக
வாரு லாவு குயத்தின் கவுரியை
வந்து சேவித்துப் பக்கலி னிற்கும்
- ௮ அமய மூன்று மணிவரைக் கண்டத்
தலங்கு மங்கல நாணது பூட்டி
யிமய ராசன் புனல்வார்ப்ப மால்வரை
யீன்ற பாவை தனைக்கைப் பிடித்து

- கூ வேட்ட பின்கதி ராடகப் பூதர
வில்லி யும்வல்லி யும்முறை போதிற்
கோட்டு மாவும் பிடியும் புணர்ச்சியிற்
கூடி யேவினை யாடுதல் கண்டு
- க௦ சத்தி யஞ்சிவ மும்பிடி யும்மத
தந்தி யாகப் புணர்ந்தவந் நாளின்
மத்த மாவத னத்துட னோங்கார
வண்ண மாய்வந்த ஞானக் குழவி
- கக அன்னை தேவி மனோன்மனி கொங்கை
யமுத தாரை பருகிய நேசன்
முன்னர் நின்றிகல் சூரனை வென்ற
முருக வேட்குமுன் னாகிய தோன்றல்
- க௨ தந்த தந்தை பரம னுகைத்திடு
தட்டு டைத்தடந் தேரச் சிறுத்தோன்
முந்த நெஞ்சி னெவர்நினைந் தாலு
முயன்று முன்னின்று காத்தரு ளெம்மான்
- க௩ தூய மூவுல கும்புகழ் வீசித்
துதிக்கை வாய்ந்த துதிக்கையொன் றுள்ளான்
பாயுந் தானம் படைத்திடு காரணன்
பத்த ரானவர்க் கன்பு புரிவோன்
- கச மார்பின் முன்றணி நூல்புனை நாதன்
மழலைத் தும்பி குடைகொன்றைத் தாமன்
பார தக்கதை யைப்பொற் சிலம்பினிற்
பாணித் தந்தம் பறித்துப் பொறித்தோன்
- கரு செறியும் பஞ்ச தருநிழற் சுந்தரத்
தேவர் கோன்புரி பூசனைக் காகக்
குறுவன் பாணி காகத்திற் பாணி
குவல யத்திற் பெருகிடச் செய்தோன்

- கக மோது மோதப் பயோததி மீது
முடக்கு நெட்டெயிற் றுப்பணைச் சேக்கை
மாத வன்கொண்ட வன்பணிச் சாபத்தை
மாற்றி மேலும் வரந்தந்த வண்ணல்
- கஎ பங்க யங்கனி மானுளங் கும்பம்
பரப்பு நேமி கதாயுதஞ் சங்க
மங்கு சந்தனு வேந்திய பாணிய
னாகு வாகன மூர்ந்திடு நேசன்
- கஅ அந்த ரத்தரு னோதயர் கோடி
யருக்கர் போல விளங்குசெம் மேனி
யெந்தை வான்சரற் காலத்துச் சந்திர
னென்னத் தோற்றும் வடிவமுங்கொண்டோன்
- கக நாக கன்னியர் தானெருழு மைங்கர
னாளு மெள்ளுண்டை மோதகஞ் சீனி
பாகு சர்க்கரை மாங்கனி யீங்கிவை
பாணம்புரி யுந்தொந்தித் தந்தி
- ௨௦ செருக்கு முடிய ராவண வஞ்சனைச்
சேண்பு லத்தெறிந் தாடிய வீரன்
மருக்கு லாவுவெண் டாமரைப் பீடிகை
வாமுஞ் சோதி யடியார்க் கெளியோன்
- ௨௧ மாறெ திர்ந்து பொருத கயமுக
வாள ரக்களை விண்டலத் தேற்றித்
தேறு கொன்றை யுடன்வாகை வேய்ந்தவன்
சில்ல ரிக்கண்ணி வல்லபை பாகன்
- ௨௨ மானஞ் சேர்விக்ர மாதித்த வேந்தன்
மதிக்க நித்திரைப் பள்ளியிற் சென்று
கானஞ் சேர்குழன் மாதை யகற்றுதி
நாளே யென்று கனாவினிற் சொன்னோன்

௨௩ ஆமை யேன மழுப்படைச் செங்கைய
 ராகு ராமர் குறள்சிங்க மச்ச
 நாம வேயனென் பானுற் பவித்தவ
 னாபி யிற்புவ னம்பல பூத்தோன்
 ௨௪ தண்ட நேமி தனுவொடு வாள்சங்கந்
 தாங்கி வேலை யறிதுயில் செய்யுங்
 கொண்டல் வண்ணன்பொன் னலைப் பதியுறை
 கோல நீல நெடுமான் மருகன்.

க. அளித்தல்-முன்னது படைத்தல்: பின்னது காத்தல். துடைத்
 தல் - அழித்தல். சிவபிரான் தன் சத்தியால் முத்தொழிலும் நடாத்
 தலின் இவ்வாறு கூறினார். பாதி அம்புலி வாள்நுதல் - அர்த்த சந்தி
 ருனை யொத்த ஒளி பொருந்திய நெற்றி. அம்மையார் எழுந்தருளிய
 பீடங்களுள் நாற்பத்து முக்கோண சக்கரமும் ஒன்றாகலின் நாற்பத்து
 'முக்கோண சக்ரவினோதி' என்றார்.

௨. பணிவரைக் கொம்பு - இமாசலன் புத்திரி. தோகை - இரு
 மடி ஆகுபெயராய் உமாதேவியை யுணர்ந்திற்று. பிதாமகன்-பிரமன்.
 ஓமச்சடங்கு - ஓமக்கிரியை.

௩. வெள்ளுவா-(ஐராவதம் என்னும்) வெள்ளையானே. வேந்தன்
 இந்திரன். எண்டிசை காப்போர்-எட்டுத்திக்குப் பாலகர். அவராவார்:
 இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசா
 னன். மன்றல் - வாசனை. பணிவயிரி - கருடன் ; பணி - பாம்பு.

௪. எண்ணில் - கணக்கில்லாத. கோடி - ஈண்டு ஓர் எண்ணைக்
 குறிக்காது பல என்னும் பொருண்மேல் நின்றது. பசும்பரி - பச்சைக்
 குதிரை. 'பருதி வானவர்' என்றது பன்னிரு சூரியர்களை.

௫. அண்டபந்தி - அண்டங்களின் வரிசை. அம்மானை - அம்ம
 னைக் காய். ஆதிசேடன் ஆயிரம்பட முடிகளை யுடையவனாதலின்,
 'பணகண்டவிச் சேடன்' என்றார். பணகண + அடவி = பணகண்டவி;
 இது வடமொழித் தீர்க்கசந்தி. பணகணம் - பாம்பின் படக்கூட்டம்.
 அடவி - காடு, ஈண்டு மிகுதி. மேற்று.

சு. வாணன் - வாணசுரன். இவன் சிவபெருமான் சந்திதியில் தன் ஆயிரங் கைகளாலும் குடமுழா முழக்குவிப்பவன். பாணுகம்பன் - பூதகணத் தலைவருள் ஒருவன்; ஆயிரஞ் சிங்களையுடையவன். கைலையங்கிரியில் தன்னாயிர வாய்களாலும் சங்கத் தொனி செய்பவன்.

எ. நாமகள் - சரசுவதி. திருமடந்தை - இலக்குமி. கவுரி - உமாதேவி.

அ. மூன்று மணிவரை-மூன்று அழகிய இரேகை. மங்கலநாண் - தாலிச் சாடு. புனல்வார்ப்ப - நீர் வார்க்க. மால்வரையீன்ற பாவைதனை - மலையரையன் பெற்ற உமாதேவியை.

க. வேட்டபின் - மணஞ் செய்துகொண்ட பிறகு. ஆடகப்பூதா வில்லி - பொன்மலையாகிய வில்லையுடைய சிவபெருமான். உறை போதில் - (கைலாயத்தில்) எழுந்தருளி யிருக்குங்காலத்தில். கோட்டு மா - கொம்பையுடைய ஆண் யானை. பிடி - பெண் யானை.

க௦. மததந்தி - மதம் பொருந்திய ஆண் யானை. மா வதனம் - யானை முகம். ஓங்காரம் - பிரணவம். ஞானக்குழவி - ஞானமே திருமேனியாகவுடைய குழந்தை (விநாயகன்).

கக. மனோன்மணி-உமாதேவி. கொங்கை யமுததாரை-மூலப்பா லொழுக்கு.

கஉ. தந்தைபரமன் - தந்தையாகிய சிவபிரான். உகைத்தல் - செலுத்துதல். திரிபுரசங்கார காலத்தில் சிவபெருமானது பூமியாகிய தேரின் அச்சை யிறுத்தவர் விநாயகராதலின் அவரைத் 'தேரச் சிறுத்தோன்' என்றார். சிவபெருமான் திரிபுர தகனஞ் செய்யும் பொருட்டுத் தேவர்கள் சமைத்த தேரில் எழுந்தருளும்போது அத் தேவர்கள் விநாயகரை நினையாத காரணத்தால் தேரின் அச்ச இற்றது என்னும் விநாயக புராணம்.

கங. துதிக்கை - முன்னது துதித்தல்; பின்னது தும்பிக்கை; தானம் - மதஜலம்; போக்குரை - கொடை.

கச. தும்பி-வண்டு. கொன்றைத்தாமன் - கொன்றை மாலையை யணிந்தவன் (விநாயகன்). பொற்சிலம்பு - மேருமலை. பாணி - (தன்).

கையால். பறித்து - பிடுங்கி. பொறித்தோன் - எழுதினோன். விநாயகர் தம் கொம்பை முறித்தது கஜமுகனைக் கொல்லும் பொருட்டே யன்றிப் பாரதம் எழுதும் பொருட்டும் முறித்தனர் என்பது சரித் திரம். அதனை “முனிராசன் மாபாரதஞ் சொன்னநான், ஏடாக மாமேரு வெற்பாக வங்கூர் எழுத்தாணிதன், கோடாக வெழுதும்பிரா னைப் பணிந்தன்பு கூர்வாமரோ” என்பதனானுமுணர்க.

கரு. பஞ்சதரு - தெய்வ லோகத்திலுள்ள ஐந்து விருட்சங்கள். அவை : அரிசந்தனம், கற்பகம், சந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம் என்பன. தேவர்கோன் - இந்திரன். குறுவன் - அகத்தியன். பண்படியாகப் பிறந்த பெயர் ; குறுமை பகுதி. பாணிகரகத்தில்-கையி லுள்ள கமண்டலத்தில் : நிலை மொழியும், வருமொழியும் வட சொற் களாதலின் இயல்பாயிற்று. பாணி - முன்னது கை ; பின்னது நீர். குவலயம்-பூமி. சீர்காழியில் இந்திரன்வைத்த நந்தவனத்தின் பொருட்டு அகத்தியர் கமண்டலத்திலுள்ள நீரை, விநாயகர் காக வடிவமாய்ச் சென்று கவிழ்த்தனர் என்பது புராண வரலாறு.

கசு. ஒதம் - குளிர்ச்சி. பயோததி - பாற்கடல். முடக்கு நெட் டெயிற்றுப் பனைச்சேக்கை என்றது ஆதிசேடனை. எயிறு - பற்கள். பனை - பருமை. சேக்கை - படுக்கை. மாதவன் - திருமால். பணி - பாம்பு. பார்வதி தேவியார் இட்ட சாபத்தால் பாம்பின் வடிவபெற்ற திருமால் விநாயகரைப் பூசித்து அச்சாபத்தை யொழித்துக் கொண்ட னர் என்பது விநாயகபுராண வரலாறு.

க௭. பங்கயம் - தாமரைப் பூ. கனி மானுளம் - மானுளங்கனி. கும் பம் - கலசம். நேமி - சக்கரம். கதாயுதம் - கதை. சங்கம் - சங்கு. அந் குசம் - தோட்டி. தனு - வில். ஆகுவாகனம் - பெருச்சாளி வாகனம்.

கஅ. அருனோதயர் - சூரியோதயமாதற்கு முன் தோன்றுபவர் : இவர் செந்நிறமுடையவர். சாற்காலம் - மாரிகாலம் ; (ஐப்பசி கார்த் திகையின் பருவம்). விநாயகப்பெருமானார் தம் அடியார் முன் பவள நிறத்தராயும் பால் வண்ண நிறத்தராயும் தோன்றுவரென்ப. திரு வலஞ்சுழியிலுள்ள விநாயகருக்கு வெள்ளை விநாயகரென்று பெயர்.

௧௯. பாரணம் - உண்ணுதல். தொந்தி - வயிறு.

௨௦. சேண்புலத்து - ஆகாயத்தினிடத்து. கோகர்ணம் என்னுந் திருப்பதியில், இராவணன் கைலையினின்றும் கொணர்ந்த சிவலிங்கத் தின் பொருட்டு, அவனை, விநாயகப்பெருமான் செண்டுபோல் ஆகாயத் தில் எடுத்து எறிந்தனர் என்பது புராண வரலாறு. 'மருக்குலாவு வெண்டாமரைப் பீடிகை வாழுஞ் சோதி' என விநாயகரைச் சிறப் பித்தமையால் அவருக்கு வெண்டாமரை ஆசனமும் உண்டென்பது போதரும்.

௨௧. வாகை - வெற்றிமாலை. அரி - செவ்வரி, கருவரி. வல்லபை பாகன் - வல்லபை என்னும் சத்தியை ஒரு மருங்கில் வைத்துக் கொண்டிருப்பவன்.

௨௨. மாது - விக்கிர மாதித்தன் மனைவியாகிய இலக்கண சுந் தரி. இவள் விநாயக விரதம் நோற்றமையால், தான் இழந்த பதவியை மீண்டும் பெற்றாள். இக்கதையின் விரிவை விநாயக புராணத்திற் காண்க.

௨௩. ஆமை - கூர்மாவதாரம். ஏனம் - பன்றி (வராகாவதாரம்). மழுப்படைச் செங்கையர் - பரசுராமர். ரகுராமர் என்பது ராகுராமர் என நீட்டல் விகாரம் பெற்றது. நாமம்-கீர்த்தி. வேயன் ஒன்பானுற்ப வித்தவன் - புள்ளாங் குழலுடையவனாகிய ஒன்பதாவது அவதாரமாக வந்த கிருஷ்ணன். புவனம் பல பூத்தோன் - பிரமன்.

௨௪. குறள் - வாமனன். கொண்டல் வண்ணன் - திருமால். பொன்னுலைப்பதி-யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஒரு வைணவத் திருப்பதி. பார்வதி தேவியார், திருமாலுக்குத் தங்கை முறையாதலின் அவர் மூத்த பிள்ளையாகிய விநாயகனைத் 'திருமாலின் மருகன்' என்றார்.

கோச்சகம்

வேட்டுவன்வா யுண்டுமிழ்ந்த மிச்சிலுவந் தான்புதல்வன்
தோட்டுவளஞ் சூழும் சுழிபுரத்தி லாணைமுக
னாட்டுவளம் பேசியபின் நவ்விவிழிக் கொம்பனையார்
கோட்டுநனை மாவின் குயிலிசையைக் கேட்டாரே.

வேட்டுவன் - கண்ணப்ப நாயனார். மிச்சில் உவந்தான் - எச்சி
லாகிய இறைச்சியை உண்டு மகிழ்ந்தவன் (சிவபிரான்). தோடு -
இதழ்; ஆகுபெயராய்ச் சோலையை யுணர்த்திற்று. நவ்வி விழி - மான்
போன்ற கண். மா - மாமரம். (சுரு)

குயில் கூவுதல்

ஆனே றுயர்த்தகொடி யந்தண னுவந்ததிரு
வாலையம் விளங்கவே கூவாய் குயிலே.

ஆனேறு உயர்த்த கொடி - இருஷ்பக்கொடி. அந்தணன் - சிவ
பிரான். “கொந்தணவும் பொழிற்சோலைக் கூங்குயிலே யினுகேணீ,
அந்தணனாகி வந்திங்கே யழகிய சேவடி காட்டி” என்பது திருவாசகம்.

தேனே றுகொன்றை யணிசிவனெழுத் தஞ்சமே
செகமீதி னிலைபெறக் கூவாய் குயிலே.

எழுத்தஞ்ச - பஞ்சாக்கரம். (சுரு)

மீனேறு கடலால போசனன் பரியான
வேதந் தழைத்திடக் கூவாய் குயிலே.

ஆலபோசனன் - விஷமாகிய வுணவையுண்டவன் (சிவபிரான்).
“ஆலந்தானுகந் தழுது செய்தானே” என்னுந் தேவாரத்தை நோக்
கு. பரியான வேதம் - வேதக் குதிரை. (சுரு)

மானேறு வரிநயன மங்கையொரு பங்கனார்
வாழ்சமய மெய்யென்று கூவாய் குயிலே.

மான் ஏறு - கலைமான். ஏறு - உவம வாசகமுமாம். நயனம் -
கண். மங்கை - உமாதேவி. சமயம் - சைவசமயம். (சுரு)

பூரிவரை மேலா ரணப்போலி யதனைப்
பொறித்தபெரு மானென்று கூவாய் குயிலே.

பூரிவரை - மேருமலை. ஆரணப்போலி - ஐந்தாம் வேதமென்று
சொல்லப்படும் பாரதம். பெருமான் - விநாயகன். (சுரு)

பேரியென மாலொலி முழங்கிமைய பூதரப்
பிடிதந்த களிநென்று கூவாய் குயிலே.

மால் - மேகம். பூதரப்பிடி - பார்வதி. களிநு - ஆண் யானை
(விநாயகன்). (௪௯)

மாரணை யளித்தகண்ணன் புயங்கப் படிவ
மாற்றுபெரு மாநென்று கூவாய் குயிலே.

மாரன் - மன்மதன். கண்ணன் - கரிய நிறத்தையுடைய திரு
மால். கண்ணன் என்பது பாகதச் சிதைவு. புயங்கம் வடிவு - பாம்பு
வடிவு. (௫௦)

ஆரமணி யாலேவயல் சூழ்தென்ப றுளையுறை
யைங்கரணை வாழ்த்தியே கூவாய் குயிலே.

ஆரமணி - முத்துமணி. ஆலை - கரும்பு; ஆகுபெயர். ஐங்கரன் -
விநாயகன். (௫௧)

ஆயிரம்பகு வாயனந்தனின் வீறுகண்டியில் வாரிருந்தபொன்
னாலையம்பதி வாழவே கூவாய் குயிலே.

அனந்தன் - ஆதிசேடன். வீறு-மற்றொருவருக்கில்லாத சிறப்பு.
கண்டியில்வார் - யோக நித்திரை செய்பவராகிய திருமால். பொன்
னலை - புன்னலைப்பதி. (௫௨)

கோயிலின்னதி காரமன்றென வீசனன்புறு மாதொடொன்றிய
கோணயங்கிரி வாழவே கூவாய் குயிலே.

அதிகாரமன்று - அதிகார சபை. கோணயங்கிரி - திரிகோண
மலை. இது தேவாரம் பெற்ற ஈழநாட்டுத் தலங்களுளொன்று. (௫௩)

ஆயிசுந்தரி சேயர்நன்குடி லேசர்மின்பொழி வேலர்தண்கதி
ராபுரந்தனில் வாழவே கூவாய் குயிலே.

ஆயி - தாய். சுந்தரி சேயர் - உமாதேவி புத்திரர் (முருகர்). நன்
குடிவேசர் - நன்றாகப் பிரணவத்தை யுபதேசித்தவர். கதிராபுரம் -
கதிர்காமம். (௫௪)

ஆயிரங்கலை யாயுமண்டல வேதபண்டித ராயவந்தணர்
தேரும்விஞ்சையின் மீறவே கூவாய் குயிலே.

ஆயிரங்கலை வேதத்தின் உட்பிரிவை யுணர்த்திற்று. “ சாகை
யாயிர முடையார் ” என்பது தமிழ்மறை. (௩௩)

அரந்தோயு மயில்விழிகொள் சிவன்பாதி யுமைபுதல்வ
னயன்பேணு பரமனென்று கூவாய் குயிலே.

அயில்விழி - வேல்போன்ற கண்கள். அயன் - பிரமன். பரமன் -
முருகன். (௩௪)

இரங்காழி புடைவளையும் நிலங்கீறி யுழுதசம
ரிளங்கேழல் மருகனென்று கூவாய் குயிலே.

கேழல் - திருமாலாகிய பன்றி. (௩௫)

உரந்தாவு தசமகுட தரன்சாய விசையினெறிந்
துகந்தாடு பெரியனென்று கூவாய் குயிலே.

தசமகுடதான் - பத்து மகுடங்களை யுடையனாய் இராவணன்.
உகந்து - மகிழ்ந்து. பெரியன் - விநாயகன். (௩௬)

பரங்காண நொடியில்வினை தவிர்ந்தோட வுதவுமொரு
பரஞ்சோதி யிறைவனென்று கூவாய் குயிலே.

பரங்காண - பரம்பொருளாகியதன்னைத் தரிசிக்க. பரஞ்சோதி
யிறைவன் - விநாயகர்- (௩௭)

வரிசைவளர் திரிபதகை மரபினுரி யவர்கிளைகண்
மதிசெல்வ மேறவே கூவாய் குயிலே.

திரிபதகை மரபினுரியவர் - கங்கை குலத்தவர் (வேளாளர்). திரி
பதகை - கங்கை. கிளைகள் - உறவினர். மதிசெல்வம் - மதிக்கின்ற
செல்வம் ; வினைத்தொகை. (௩௮)

பரிசகல கலைநிபுண னதிபரத விததுரிய

பரிநகுல னிவனென்று

கூவாய் குயிலே.

பரி சகலகலை - குதிரை லட்சணத்தை யறியும் சகல சாஸ்திரம். அதி - அதிகமான. பரதம் - நடன சாத்திரம். பரிநகுலன் - அசுவ இலட்சணத்தை முற்றும் உணர்ந்தவனான நகுலன் : இவன் என்று - விசய ரகுநாயகனென்று. (சுக)

விரியமுத முறுமகுட மருவுமணி முகுடமுலை

மின்னார் விகாரனென்று

கூவாய் குயிலே.

முகுடம் - கிரீடத்தை யொத்த. மின்னார் - பெண்களை, விகாரனென்று - விகாரப்படுத்தத் தக்கவனென்று ; (விசய ரகுநாயகன்). (சுஉ)

தரியலர்கண் மௌலிகுனி விசயரகு நாயகன்

சகமதனில் வாழவே

கூவாய் குயிலே.

தரியலர்கள் - பகைவர்கள்.

(சுந)

கழிக்கரைப் புலம்பல்

விரைமலர் மேலறு காலிசை கானிசை மேவுபருளையில்வாழ் வரைகிழி வேலவ னினிய சகோதர மதகய மாமுகனார் கரையொலி வார்கட லேதிரை யேசுற வேகழி யேகயலே யுரைமது நீண்மழை யேமய லோபெரி தோதரி தோதரிதே.

[தலைவன் பொருள் வயின் பிரிவில் தலைவி யிரங்கல்]

அறுகால் - வண்டு. திரையே - அலையே ! சுறவே - சுறமீனே ! மயலோ பெரிது - மயக்கமோ பெரிது. ஒதரிது ஒதரிது - சொல்ல முடியாது. அடுக்கு அவலத்தின் கண் வந்தது. ஒத அரிது என்பது ஒதரிது என அகரந்தொக்குநின்றது. (சுசு)

மழைகேட்டல்

கோச்சகம்

இருநிலத்து வேதியரும் ஏருழுவே ளாளர்களும் ,
பரிவினுடன் கடல்வருண பகவானைக் கண்டிறைஞ்சி
விரி திரைநீர் வளம்பெருக மேவுமுயிர்ப் பயிர்தழையத்
தருமமொடு தரைவிளங்கத் தந்தருளீர் மழையையென்றார்.

இருநிலத்து - பெரிய வலகத்தில். பரிவினுடன் - அன்புடன் :
இன் - சாரியை. வருண பகவானை-வருண தேவனை. நீர்வளம் பெரு
கவும், உயிர்ப் பயிர் தழையவும், தருமங்களோடு உலகம் விளங்கவும்
மழையைத் தந்தருளீர் என்றார் என்க. உயிர்ப் பயிர் - உயர்களாகிய
பயிர் எனவும் உயிர்கட்கு ஆதாரமாகவுள்ள பயிர் எனவும் கொள்க. (௬௫)

என்பனசொற் செவிப்புழுத இயல்வருண னே துசொல்வான்
பொன்பயிலுஞ் சீவனுமம் புனிமகனும் வக்கரித்தார்
வன்படைவாள் வலியசுர மந்திரியுந் தெற்கடைந்தான்
நன்பயன்மா மழைகேட்டார் நாமினியெவ் வாறளிப்போம்.

பொன் பயிலும் சீவன் - பொன் என்னும் பெயர் பெற்ற வியா
ழன். வியாழனுக்குப் பொன் எனவும் சீவன் எனவும் பெயர் உண்டு.
“ தீதிலாத் தெய்வ மந்திரி யமைச்சன் சிகண்டிகன் இரணியன் வேந்
தன், கோதிலாண் டளப்பா னந்தணன் மறையோன் குருபொன்னன்
றமநியன் சீவன், வேதனல் வியாழப்பெயர் ” (சாதக சிந்தாமணி - கால
நிகண்டு) என்பதனுமுணர்க. புனிமகன் - அங்காரகன். அசுரமந்
திரி - சுக்கிரன். வியாழனும் அங்காரகனும் வக்கரித்தலும், சுக்கிரன்
தெற்கடைதலும் மழையில்லாமைக்கு அறிகுறியாம். இதனை,

“ வசையில்புகழ் வயங்குவிண்மீன், நிசைதிரிந்து தெற்கேகினுந்,
தற்பாடிய தளியுணவிற், புட்டேம்பப் புயன்மாறி,
வான்பொய்ப்பினுந் தான்பொய்யா, மலைத்தலைய கடற்காவிரி”

(பட்டினப்பாலை) என்றதானு முணர்க.

(௬௬)

ஆனாலு மோர்மதியிங் கறைந்திடுவ னீர்கேண்மின்
தேனாரு மலர்ச்சோலை செழித்தசுழி புரங்கரிற்
காணர்மும் மதமழைபெய் கணபதியைக் கைதொழுதால்
வானாரு மழைபொழிய வரந்தருமென் றனுப்பினனே.

ஓர் மதி - ஒரு புத்தி. கான்-வாசனை. விநாயகருக்கு யானே முக
மாதலால் இருமதமேயாயினும் மிகுதிநோக்கி மும்மதமென்றார்; அன்றி
யும், இச்சாளுன கிரியைகளையே மும்மதமாக வுடையவராதலால்,
'மும்மத மழைபெய் கணபதி' என்றார். "ஒரு கோட்ட னிருசெவி
யன் மும்மதத்த னால்வாயைங் காத்தன்" என்றார் பெரியாரும். (சுஎ)

எண்ணிவிடை கொண்டருளு மிருபிறப்பா ளரைமுதலோர்
திண்ணமென நினைந்துகொண்டு திருவாய்த்த சுழிபுரத்தி
லண்ணல்பரஞ் சோதிவிநா யகனைவலம் வந்திறைஞ்சிப்
புண்ணியரே யாங்களுய்யப் புனன்மழைநீர் தருதிரென்றார்.

இருபிறப்பாளரை முதலோர் - அந்தணரை முதன்மையாகக்
கொண்ட வேளாளர். (சுஅ)

செப்புமொழி தனைவினவிச் செம்பவள மணிமேனிக்
கைப்பனையைங் காளுனக் களிறுசுழி புரங்கர்வாழ்
பைப்பணிகங் கணம்பூண்ட பாஞ்சோதி யருட்கடவுள்
மைப்பருவ முகின்மாரி வழங்கமனத் திரங்கியதே.

கைப்பனை - பனைமரத்தை யொத்த துதிக்கை. பணி கங்கணம் -
சர்ப்ப கங்கணம். முகில் - மேகம். பாஞ்சோதி யருட்கடவுள் - விநாய
கர். இரங்கியது - இரக்கங் கொண்டது. (சுஈ)

சந்தவிந்தம்

செருகிய தவளக் கணமுகி றமரத்
திரைகடல் சுழியப் புனல்பருகா
பொருசிலை பயிலச் சிறைவிசை யுலணப்
புனைதுள வரியொத் தொளிகருகா

தருமொலி குமுறச் சுழிபுர நகரிற்
சகமகிழ் வரதக் கணபதியே
ரிருதுத லணிபட் டமதென மின்னி
யெழுந்திசை யெங்கணு மண்டியதே.

தமாம் - ஓசை. பருகா - பருகி. பொரு சிலை - பொருகின்ற
வில்; ஈண்டு இந்திரதனுசு. உவணம் - கருடன். அரி - திருமால்.
சகம் - உலகம். மண்டி எழுந்தது - நெருங்கி எழுந்தது. மண்டியது
என்புழியுள்ள விசுவதியை எழும் என்பதனோடு இயைத்துப் பொருள்
கூறப்பட்டது. ஏர் - அழகு. (எ)

கருமயி லாடக் குயிலினம் வாடக்
கவியின மோடக் கரடிபுல்வாய்
பொருபுலி யாளித் திரள்மரை சாரற்
புறமுழை பதறிக் கிடிகிடவே
யருகுழை தவளக் குலமலை தகரத்
தடதிகி ரியின்முத் துதிர்ந்தரவே
சொரிமல ரகிலப் பலமர முறியச்
சோவென மாரி பொழிந்ததுவே.

கார் காலத்தில் மயில் மகிழ்தலும் குயில் வாடுதலும் மரபாதலின்,
‘கருமயி லாடக் குயிலினம் வாட’ என்றார். கவியினம் - குரங்குக்கூட்
டம். புல்வாய் - மான். கிடிகிட - நடுங்க. திகிரி - மூங்கில். அகிலப்பல
மரம்-பல அகில் மரம்; அ - சாரியை. சோவென-ஒலிக்குறிப்பு. (எக)

வெருண்டு வரியுடல் சுருண்டு துயில்புரி
விடங்கொ ஞரகமு நடுங்கவே
உருண்டு நிலமிசை புரண்டு நடைமலை
புடைந்து விதலையொ டொடுங்கவே
மருண்டு குழியத ரிடங்கர் நெளிதர
வரம்பில் வனசார் கலங்கவே
யிருண்டு புவிமயில் கிழிந்து விடநிரை
யெழுந்து கனமழை பொழிந்ததே.

உரகம் - பாம்பு. நடமலை - யானை. விதலை - நடுக்கம். குழியதர் - குழிந்த இடங்கள். இடங்கர் - முதலை. வனசார் - வேடர். புவிமயில் - பூமிதேவி. நிரை யெழுந்து - வரிசையாக வெழுந்து. (எஉ)

பண்பதி சிரமிசை நிலவிய புகழ்ப்பொலி
படிமக னுதவிய திருமருமான்
மணமலி குவளைய மலர்செறி தொடையணி
வடகுவ டனபுய வலிமையினான்
இணரவிழ் சிகழிகை வனிதையர் தினமட
லெழுதிய தனுமத ன்ணையனையான்
குணதர வரரகு நாயக மகிபதி
கொடையென மாரி பொழிந்ததுவே.

பண்பதி - ஆதிசேடன். படிமகள் - பூமிதேவி. மருமான் - வழித் தோன்றல். குவளையமலர் என்புழி அ - சாரியை. வடகுவடு - மேரு மலை. இணர் - பூங்கொத்து. சிகழிகை - பூமலை. தனுமதனனை - வில் லேந்திய மன்மதனை. (எஉ)

ஆற்றுவரத்து

சீந்து

பொருவில் கோணச் சிகரத் தருகிற்
பொழிந்த வெள்ளம் வழிந்துபோய்ப்
பூந்தண் குறிஞ்சி வளைந்து வேடிச்சி
காந்தன் சேவடி வணங்கியே
குருளை கோளரி வேழக் களபம்
குருட்டு மாசுண முருட்டியே
குறவர் குடிவஞ் சிலையு மிதனுங்
கொண்டு பாலை யடைந்துமேற்
பருதி நயனச் சூலக் காளி
பாதம் பணிந்து கழுகுடன்
பருந்து நடுங்கக் குரவின் வேரைப்
பறித்து முல்லை யடைந்துபூந்

திருவின் கொழுநன் சரணம் வணங்கித்

தேங்கு மாயர் பாடியைத்

தேடி வெண்டயிர்ச் சாடி சாடிச்

சிறந்த மருதம் புகுந்ததே.

வெள்ளம் குறிஞ்சியிற் சென்று பாலையை யடைந்து பின்னர்
முல்லையைச் சார்ந்து மருதம் புக்கதென்பதை இச்செய்யுள் கூறிற்று.
கோணச் சிகரம் - திரிகோண மலையின் உச்சி. வேடிச்சி காந்தன் -
வள்ளி நாயகிக்குக் கணவனாகிய முருகவேள். இவர் குறிஞ்சிநிலக் கட-
வுள். கோளரிக்குருளை - சிங்கக்குட்டி. குருளைக் கோளரி என்பது
சந்தவிற்ப நோக்கி இயல்பாய் நின்றது; முன் பின்னாகவந்த ஆரம்
வேற்றுமைத் தொகை. வேழக்களபம் - யானைக்கன்று. மாசணம் -
மலைப்பாம்பு. குடில் - குடிசை. சிலை - வில். இதண் - பாண். பருதி
நயனம் - வட்டமான கண். காளி - பாலேநிலத் தெய்வம். கழுகு,
பருந்து - பாலே நிலப்பறவைகள். குரவு - குரா மரம்; இதுவும் அந்நி-
லக் கருப்பொருள். திருவின் கொழுநன் - இலக்குமி காந்தனாகிய திரு-
மால்; இவர் முல்லை நிலக்கடவுள். ஆயர்பாடி - இடையர் சேரி. சாடி -
முன்னது பாண்டம்; பின்னது மோதி. (எசு)

வாய்ந்த மருத நிலத்திற் புகுந்து

வயங்கு கண்சதம் பத்தினான்

வயிரம் பிடித்த வெள்ளை வாரணன்

வனசத் தாளே வணங்கியே

சேந்த பதுமங் குவளை களைந்து

தேக்கிக் காஞ்சியைத் தாக்கியே

செந்நெற் குலமும் வெண்ணெற் குலமுஞ்

சேர்த்து நெய்த னிலத்திற்போய்

ஆய்ந்த வருணன் சரணம் வணங்கி

யடம்பங் கொடியைப் பிடுங்கியே

அடிகோண் முண்டகந் தடவு கடலை

யடையப் பறித்துப் பவளமுந்

தோய்ந்த நித்திலக் குவையும் வாரிச்
சுறவுக் குலங்கள் பதறவே
சுழித்துத் திரட்டி வெருட்டி யுருட்டித்
துள்ளி வெள்ளம் பாரந்ததே.

கண் சதம் பத்தினான் - ஆயிரங் கண்ணனாகிய இந்திரன்; இவன் மருத நிலக்கடவுள். வயிரம் பிடித்த - வச்சிராயுதத்தைத் தாங்கிய. வெள்ளை வாரணன் - வெள்ளையானையாகிய ஐராவதத்தை யுடைய வன். சேந்த - சிவந்த. காஞ்சி - காஞ்சி விருட்சம். இது மருதநிலக் கருப்பொருள். வெண்ணெல் - சம்பாநெல். வருணன் - வருணபக வான்; இவன் நெய்தனிலக் கடவுள். அடம்பங்கொடி - கொடி விசேடம்; முண்டகம் - தாழை; இவ்விரண்டும் நெய்தனிலக்கருப் பொருள்கள். பாரந்தது - (கடலிற்) பரவியது. (என)

குறவை வாளை யுருவை மயிந்தன்
குப்பு ளாவுடன் திருக்கைமீன்
கொழுத்த மடவை தொகுத்த கீளி
குமிளா மாசினி செங்கண்ணன்
உறுகி ழாத்தி காலை பாலை
யோங்கு திரளி வச்சிர
மூட கத்துடன் சூடை செப்பலி
யுற்ற நெடுவா லூடகம்
பறவை யுறவி குளக்கன் றோகைப்
பருந்து வாயன் மட்டிமீன்
பாரக் கெண்டை தடியன் சீலா
பாரக் கத்தலை யாரல்மீன்
கறுவிக் கரையில் வழைக ளொதுக்கிக்
கதித்துக் குதித்துப் பாயவே
கங்கை யாறு பெருகி வார
காட்சி பாறும் பள்ளீரே.

இச்செய்யுளும், அடுத்த இரண்டு செய்யுட்களும் மீன் வகைகளைக் கூறுகின்றன. மயிந்தன், குப்புளா, கீளி, குமிளா, மாசினி, செங்கண்ணன், கிழாத்தி, காலை, பாலை, திரளி, வச்சிரமூடகம், சூடை, செப்பலி, நெடுவாலூடகம், பறவை, உறவி, குளக்கன்றோகை, பருந்து வாயன், மட்டிமீன், கெண்டை, தடியன், சீலா, கத்தலையாரல்மீன் இவைகள் மீனின் பேதங்கள். வழை - சராபுள்ளை; இது நெய்தனிலக் கருப்பொருள். வார காட்சி - வருகின்ற காட்சியை; வருகிற என்னுஞ் சொல்லின் மூலம்.

(எசு)

தாவு கெளிறு வாரா லாரல்
தகுவுள் ளாரல் தும்பையன்
சாலு மாம்பழக் கெளிறு சின்னத்
தரளங் கறுத்த கெளிற்றுமீன்
வாவு கருங்கண் வாளை பவள
வாளை மூக்கன் வாளைகோ
வஞ்சி கடியன் பொதியன் கெளிறு
வவ்வால் வெள்ளை வவ்வால்மீன்
ஓவி நெடிய வாயன் மடவை
யுரிய மணலைக் கூரலோ
டோடும் பூனைக்கண் கெளிறு வயலி
னுதிக்குங் காணி யாளனும்
பூவின் நடத்தில் வயலிற் பாயப்
புறத்துப் பாயப் பாயவே
பொருது மாவ லிகங்கை வார
புதுமை பாரும் பள்ளீரே.

கெளிறு, வாரால், ஆரல், வெள்ளாரல், தும்பையன், மாம்பழக் கெளிறு, சின்னத்தரளம், கறுத்த கெளிற்று மீன் (கருங்கெளிறு), கருங்கண்வாளை, பவளவாளை, மூக்கன்வாளை, கோவஞ்சி, கடியன், பொதியன் கெளிறு, வவ்வால், வெள்ளை வவ்வால்மீன், நெடியவாயன், மடவை, மணலை, கூரல், பூனைக்கண் கெளிறு, காணியாளன் இவை

மீன் வகைகள். மாவலி கங்கை - புறநா நகரத்திற் பாயும் நதியின் பெயர். வார புதுமை என்பதற்கு முன்னுரைத்தாங்குரைக்க. (எஎ)

திருக்கை புலியன் றிருக்கை யாரற்
 றிருக்கை கள்ளத் திருக்கைமீன்
 சிவந்த திருக்கை சட்டித் தலையன்
 சீறந் திருக்கை வெட்டியான்
 தருக்குங் குறிஞ்சித் திருக்கை கருமை
 தயங்கி றுடலொடு வெள்ளிறால்
 தண்டைச் சுறவு மொய்மு ரல்கிளை
 தக்கன் பாரைக் கல்லிறால்
 உருக்க முடைய கெண்டைக் கார
 லூர்த்த வெள்ளைவாற் றிருக்கைமீன்
 ஓலை வாலன் கருங்கண் ணாளன்
 ஊரிற் பெரிய மீனெலாம்
 வருக்க முடைய பூக ராசியின்
 மடைத்தலை தத்திப் பாயவே
 மாவலி கங்கை பெருகி வார
 வளமை பாரும் பள்ளீரே.

இச்செய்யுளில் திருக்கையும் அதன் வகைகளையும், இறால் மீனும் அதன் வகைகளையும் கூறுகின்றார். ஓலைவாலன் - மச்சவிசேடம். கருங்கண்ணாளன் என்பதும் அது. வருக்கம் பூகராசி - பாக்குமரத்தின் கூட்டம். பெருகி வார - பெருகி வாய்க்க. வலிமை - (அதன்) வன்மை. பள்ளீரே - பள்ளிப்பெண்களே. பாரும் - செய்யுடமென்னும் ஏவற் பன்மை வினைமுற்றுப் புதியன புகுதல். (எஅ)

பு க ழ் த ல்

விநத்தம்

பஞ்சவர்தா துரைத்தவன்பொன் னுலை வாழும்
 பவளவாய் முகில்மருகன் பனைக்கை நால்வாய்க்
 குஞ்சரமா முகப்பெருமான் றென்ப றுளைக்
 கோடொன்றான் மணிவரைப்பூங் கொம்ப னாரே

நஞ்சபழ கியவுமது கண்கள்வேலோ

நகைவதனங் குளிர்மதியோ நகைத்தண் கோதை

அஞ்சனவார் குழல்பருவ மஞ்சோ வேலை

யம்பவள மோகனிவா யதரந் தானே.

பஞ்சவர் தூதுரைத்தவன் - கிருட்டினன். கோடொன்றான் - ஒற்றைக் கொம்பன் (விநாயகன்). கொம்பனாரே - பூங்கொம்புபோன்ற தலைவியே! கோதை - பூமலை. அஞ்சனம் - கருமை. பருவ மஞ்சோ - கார்காலத்து மேகமோ. அதாம் - உதடு. (எக)

பண்ணைக்காரன் தோற்றம்

சீந்து

மாறுகண்ணுஞ் சோகிப் பாகிற் பல்லி னழகுஞ் - சுத்த

மாவளந்த நாழிபோலே வாயி னழகுஞ்

சீறுசளி யாற்பெருத்த துள்ளு நாகியுங் - கொட்டை

திரித்த பருத்தியின்பைக் கூறை வயிறுங்

சீறிவேறு தசைபொட்டி வைத்தி டுகாதுஞ் - சற்றே

கிடுகுகட்டிப் பெற்றமுட்டிக் காலு மாகவே

ஆறுமுக வேலர்துணை யார்வ டிவமோர் - பதி

றாறார்பண் சேரும்பண்ணைக் கார னார் வந்தார்.

சோகிப்பாகின் - பலகறையின் வெண்மைபோல. நாழி - படி. பைக்கூறை - துணிப்பை; முன் பிள்ளைகவந்த ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை. கிடுகு - சட்டப்பலகை. (அ௦)

கரிதளவு சென்றவிழிக் கஞ்சனந் தீட்டி - மலர்க்

காந்தளங்கை யாடகம்பொற் சூடகஞ் சூட்டித்

தாதளவு கோதைக்குமென் கண்ணியுஞ் சூட்டி - முலைச்

சந்தனச்சே ருட்டிநறுங் குங்குமங் கோட்டிச்

சோதிமணி நீலமயில் போலியல் காட்டி - மரைச்

சந்தரச்சீ ரடியிற்செம் பஞ்சுவைத் தூட்டி

ஆதிபாஞ் சோதிநாத வேத கீதனார் - பண்ணை

யாண்டவரைக் கண்டுதொழ வாரும் பள்ளீசே.

அஞ்சனம் - கண்ணுக்கிடு மை. சூடகம் - வளையல். மரை -
தாமரை (முதற்குறை விகாரம்). (அக)

ஆண்டையை வணங்கல்

சூட்டச்சொறி மேனியாரே சும்பிடுகிறேன் - உப்புக்
கொட்டுப்போல் வயிற்ற னாரே சும்பிடுகிறேன்
சட்டிவைத்த முகத்தாரே சும்பிடுகிறேன் - தூங்கற்
சண்டைக்கடா வழக னாரே சும்பிடுகிறேன்
கட்டைமூளிக் காதாரே சும்பிடுகிறேன் - மதிக்
கார்த்திகைமாங் காய னாரே சும்பிடுகிறேன்
அட்டைவா யுதட்டாரே சும்பிடுகிறேன் - பண்ணை
யாண்டவரே யாண்டவரே சும்பிடுகிறேன்.

கொட்டு - மரப் பெட்டி. தூங்கல் சண்டைக்கடா - அசைகின்ற
போர்க் கடா. மதி கார்த்திகை மாங்காயனாரே - கார்த்திகை மாதத்தி
லுண்டாகும் மாங்காய்போல அருமையானவரே. பண்ணை யாண்ட
வரே - வயல் நிலத்தை யுடையவரே. ஆண்டவரே - அடிமையாகக்
கொண்டவரே. (அஉ)

கலிப்பா

பார்ம திக்க வருஞ்சோழ மண்டலப்
பள்ளி பள்ளனை யுள்ளாக்கி வைத்தபின்
ஊர்ம திக்கு நிகர்வத னும்புயத்
தொருத்தி மூத்தவ ளாலே யுணர்ந்துமின்
கார்ம தித்த குழலினை யாடன்மேற்
கண்சி வந்து கறுத்தாண்டை சீறவே
பார்ம திக்கும் வயற்செய்கை பார்த்துடன்
வருதல் போற்பள்ளன் வருகின் றானே.

சோழ மண்டலப்பள்ளி - ஈண்டு இளையபள்ளி. உள்ளாக்கி
வைத்த பின் - தன் வசப்படுத்தியபின். மூத்தவளாலே - மூத்தபள்ளி
யாலே. உணர்ந்து - (ஆண்டை) உணர்ந்து. சீறிட - (பள்ளனைக்)
கோபிக்க. (அங)

விதைவகை கேட்டல்

சீந்து

பொருப்பி நெல்விதைக் கோட்டையி னீட்டிய
பூட்டு நாணுகத் தீட்டமுஞ் சிந்தை
விருப்பு மேழிக் கலப்பை வகையும் மண்
வெட்டியும் சொர்ணக் கொழுவின் வகையும்
கருப்ப வேலிப் பரூளையில் வாழுமுக்
கண்ணனார் பண்ணை மாட்டின் வகையும்
இருப்பும் போன செலவுநன் ருய்க்கணக்
கேற்றிச்சொல் லீழ மண்டலப் பள்ளா.

முக்கண்ணனார் - விநாயகர்; தந்தைக்குள்ளுது போல இவருக்கும்
மூன்று கண்ணுண்டு என்க. பண்ணை - வயல். ஈழ மண்டலப்
பள்ளா - யாழ்ப்பாணத்துப் பள்ளனே. (அச)

சீந்து ரத்துணை புள்ளு ரயன்பணி

தென்ப ரூளைப் பரஞ்சோதி நாத
தந்தி யேறிய வாகனந் தின்று
சமைந்த நெற்கோட்டை யாயிரங் காணும்
வந்த பாவலர் வெங்கலி தீர

வழங்குங் கோட்டையோ ரைந்துறு காணும்
இந்த நாளினி லென்பொரு ளாய்வைத்
திருந்த தோர்வட்டிக் கோட்டையொன் றுண்டே.

சீந்துரத் துணை புள் - சிவந்த இரண்டு கால்களையுடைய அன்
னப்புள். துணை - ஆகுபெயர். துணைப்புள் என்பது துணைபுள்
ளெனச் சந்தவின்ப நோக்கி மிகாதாயிற்று. பரஞ்சோதி நாத தந்தி ..
விநாயகர். வாகனம் - பெருச்சாளி. வெங்கலி - கொடிய துன்பம்.
வட்டிக்கோட்டை - திரண்ட நெற்கோட்டை; பரூளைக்கு அருகாமையி
லுள்ள ஓர் நகரம். (அரு)

தெற்றிக் காளை கழுத்தால் நெரிக்கச்
 சிதைந்து போன நுகமொரு கோடி
 சுற்றிப் பூணுங் கயிற்றா லழுந்தத்
 துளைப றிந்த திருநூறு கோடி
 இற்றை நாணுக மொன்றையுங் காண்கில
 னேழு நான்கிலொன் றில்லாத நாளில்
 மற்றப் பாம்புக்கும் பூரத்துக் கும்பகல்
 வைத்த நாணுக மொன்றுண்டே யாண்டே.

நுகம் - நுகத்தடி. ஏழு நான்கில் - இருபத்தெட்டில். ஒன்று
 இல்லாத நாளில் - ஒன்று குறைந்த நாளில்; எனவே இருபத்தேழு
 நாளில் (இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களில்). பாம்புக்கும் - ஆயிலியத்துக்
 கும். பூரத்துக்கும் - பூர நட்சத்திரத்திற்கும். பகல் வைத்த நாள் - நடு
 விலுள்ள நட்சத்திரம்; அது மகம். மகமாகிய நுகம்ஒன்றுண்டு என்க.
 வானத்திற் செல்லும் நுகம் (மகம்) ஒன்றேயன்றி வேறு நுகம் கண்டி
 லேன் என்பதாம். (அசு)

கத்தி வேலம்பு வில்லுடன் தெண்டையங்
 கட்டு வாங்கங் கருந்தா துலக்கை
 பைத்த பாம்புவன் பாசந் திரிகுலம்
 பரித்த வீரப் பரஞ்சோதி மூர்த்தி
 முத்து நெல்வய லோரந் திருத்த
 முறிந்த தையிரண் டாயிரங் காணும்
 வைத்த மண்வெட்டி யொன்றுவைத் தேன்மன
 மஞ்சிப் பார்க்கிறேன் காண்கில னுண்டே.

தெண்டை - ஓர் ஆயுதம். கட்டுவாங்கம் - தண்டாயுதம். (அஎ)

அக்க மாலை கமண்டலம் புத்தக
 மாடல் வெங்கதை யேந்திய மேலோர்
 திக்கெ லாம்புகழ் வீசஞ் சுழிபுரத்
 தென்ப றுளைப் பரஞ்சோதி நாதர்

தக்க பண்ணை யுழுதிடத் தேய்ந்தன

சாற்றில் மட்டிலக் கேயில்லை யானால்

மிக்க வீர ரகுநா யகன்கொடி

மேழி யொன்றுண்டு காட்டுவே னாண்டே.

இரகு நாயகனுக்கு மேழிக் கொடி யாதலின், அக்கொடியிலுள்ள
மேழியேயன்றி வேறு மேழிகண்டிலேன் என்பதாம். (அஅ)

வன்னச் சோதிநீ லோற்பல மோர்கதிர்

மாது ளம்பூ மணியீணை தாங்குந்

தன்னைத் தானனை யான்றென் பறளையிற்

றம்பி ரான்றன் வயலுழு காளை

பின்னர்ச் சாலினிற் சங்கினிற் றட்டப்

பிளந்து போன கலப்பை யனந்தங்

கன்னத் தோர்குண் டலப்பல தேவன்

கரத்தி லேயோர் கலப்பையுண் டாண்டே.

பலதேவன் - பலராமன். பலதேவனது கலப்பையேயன்றி வேறு
கலப்பை கண்டிலேன் என்பதாம். (அஆ)

வேணிக் கங்கையர் காதலர் வாலுனை

வெண்சிங் காசன மேறிய போதர்

சேணிற் கண்விஞ் சையர்பணிந் தேத்திய

தென்ப றுளை விநாயகர் நாட்டில்

ஆணிப் பொற்கொழு வெல்லாம் நிலம்பட்

டழிந்து கூர்மை யகன்றத னேகம்

மாணிக் கஞ்சொன்ன கோவையி லேகொழு

வைத்தி ருப்பது பார்மின்கா னாண்டே.

ஆணிப்பொன் - ஒரு வகைப் பொன் (உயர்ந்த பொன்). மாணிக்
கஞ் சொன்ன கோவையில் - மாணிக்கவாசகர் திருவாய் மலர்ந்
தருளிய திருச்சிறற்பலக்கோவையில். கொழு - காறு; கொளு

கொழு. அஃதாவது, மாணிக்கவாசகர் சொல்லியருளிய கோவையி லுள்ள கொளு (கொழு) வேயன்றி வேறு கொழுக் கண்டிலேன் என்பதாம். கொளு என்பது ளகரமுகர பேதத்தால் கொழு என்ற யது. கொளு - துறைக்கருத்து. (கூ0)

செழுநி லாமதிக் கண்ணிச் சடாடவித்
தேவ னாக் கொருகாளை போச்சு
வழுவில் கோடி யுருத்திர ரென்றுளர்
வாங்கி னாரந்த மாட்டறி யேனான்
பழுதில்லா நாரை யொன்று குளந்தத்தப்
பாய்ந்து போகிய தாலிந்தப் பூமி
உழுத காளையொன் றுண்டது பொன்னுலை
யூரி லேவாருங் காட்டுவே னுண்டே.

ஒருகாளை - நந்தி. உழுதகாளை - திருமால். இதனை, “எருத் துக் கொட்டிலும் பொன் வேய்ந்திடச் செய்தேம்” என்பதன லுணர்க. பொன்னுலையூர் - ஓர் வைணவத் திருப்பதி. (கூக)

கோச்சகம்

சிந்தைம திக்ஃகெட்டான் செழித்தபண்ணை யாண்டவனுக்
கிந்தவகை பள்ள னியம்புமொழி யைக்கேட்டு
வந்தகுல மூத்தாள் வறிதுநகை யுந்தோற்ற
முந்துகுடும் பன்சரிதை மூதலிக்கத் தொடங்கினளே.

குடும்பன் - பள்ளரிற்றலைவன். மூதலித்தல் - ஒப்புவித்தல்.

முறைப்பாடு

சிந்து

பண்பு நீதி யறியாத தூக்குணிப்

பள்ளன் செய்கரு மங்களைக் கேளும்

உண்ப துங்குடிப் புங்கனிப் புங்கண்

னுறக்க மும்மிளை யாங்குடி லோடே

என்பொ நுந்துமென் புத்தியுங் கேளான்
யானும் பின்னை யுரைப்பதும் விட்டேன்
பெண்பி றந்தது நான்மட்டு மோவிந்தப்
பேச்சை யார்க்கினி விள்ளுவே னுண்டே.

துக்குணிப்பள்ளன் - உரோசமில்லாத பள்ளன். குடில் -
குடிசை. விள்ளுவேன் - சொல்லுவேன். (கூஉ)

கட்டு நீர்வயற் செய்கையுந் தீண்டான்
கலகப் பள்ளி மயல்வலைப் பூண்டான்
பட்டியின் மாட்டைக் கிட்டியும் பாரான்
பழைய தாரமென் றென்னையுஞ் சேரான்
சட்டைக் காரியை விட்டுப் பிரியான்
சற்றே பிரிந்தா லும்மிங்குத் தரியான்
பெட்டிச் சோற்றுக்குங் கள்ளுக்கும் நெல்லெல்லாம்
பெட்டியா லள்ளிக் கொட்டினு னுண்டே.

கலகப் பள்ளி - கலகத்தையுடைய இளையபள்ளி. பெட்டி - அள
வுக்கருவி. (கூச)

தூர திட்டியன் னுன்பண்ணை பாரச்
சுமையெண் ணுணிரைத் தூண்டிலிட் டார்க்குப்
பார மெல்லா மிதப்பிற்கண் ணுமிந்தப்
பள்ள னுக்குக்கண் பள்ளத்தி மேலே
தார மென்றென் கழுத்தின்முன் னுளிற்
சரடு கட்டிய பாரதம் வைத்தோன்
ஆர வாரஞ்செய் கோட்டுக்கும் பாட்டுக்கும்
ஆட்டுக் குஞ்சமத் தாயின னுண்டே.

மிதப்பில் - தக்கையில். பாரதம் - சுமை; ஆகு பெயர். ஆட்
டுக்கும் - கூத்தாட்டத்திற்கும்; முதனில திரிந்த தொழிற் பெயர்.
சமத்து - சமர்த்து என்பதன் சிதைவு. (கூரு)

மஞ்சொத்த குழலா-ளிளையவள்-குஞ்சுக்கு முதலா-நெல்லு
 மணிவிற்றுத் தட்டான்-கையிற்-பணிசெய்வித் திட்டான்
 வஞ்சத்துக் குரியாள்-கற்ற-விஞ்சைக்குப் பெரியா-ளிட்ட
 மருந்துக்கு விருந்தா-கிக்கொண்-டிருந்துட்கிக் கரைந்தான்
 கஞ்சிக்குப் பிறகே-நின்று-கெஞ்சிக் கொண்டிருப்பா-னவள்
 காலையும் பிடிப்பா-னவள்சொன்னால்-நாகமும் பிடிப்பான்
 பிஞ்சுற்ற மதினே-ரொற்றைக்-கொம்பத்த கரியா-யெட்டிப்
 பிடியுங்கைச் சவுக்காற்-கட்டி-யடிமின்கா ணண்டே.

குஞ்சுக்கு முதலா - பறவைக்குஞ்சு முதலாக (பறவைக் குஞ்சு -
 ஈண்டுக் கோழிக்குஞ்சு.) பணி - ஆபாணம். உட்கி - நடுங்கி. நாக
 மும் - பாம்பையும். அத்தகரியாய் - கையையுடைய யானைபோல.
 கரியாய் என்பது எமனாய் என்புழிப்போல, ஆய் - உவமவாசகம்.(கூசு)

ஒச்சடி யடித்தா-லென்ன-பேச்சிவன் குடும்ப-னிந்த
 ஆருக்கு மிணங்கான்-றலையாரிக்கும் வணங்கான்
 பூச்சிய முறையன்-பேச்சுழு படைச்சால்-வழி
 புரிவளைக் குலஞ்சேர்-சுழிபுரநகர்ப் பெருமா
 னாச்சியங் கவர்ந்தா-னெ திர்வரு-பேச்சிகொங் கையின்-பாலுண்ட
 வரிக்கொரு மருகன் பண்ணை நிலைத்திட வேண்டிற்
 காய்ச்சலை யடுத்தே-யறத்-தோச்சிடு மிரும்பாற்-பண்ணிக்
 கடுவிலங் கிடவே-யினித் தடைசெய்யீ ராண்டே.

புரிவளைக்குலம் - முறுக்கினையுடைய சங்குக் கூட்டம். ஆச்
 சியம் - நெய்: ஈண்டு வெண்ணெயை யுணர்த்திற்று, ஆகு பெயர்
 முகத்தான்; காரியவாகு பெயர். பேச்சி - பூதகி. அரி - திருமால்.
 பண்ணை - வயல். காய்ச்சு - ஆசெதுகை. தோச்சிடும் - தோய்த்
 திடும். மரூஉவொடும் போலியும் பெற்றது; இடு - துணைவினை.

விருத்தம்

பள்ளனிநு காலினுக்கு விலங்குபூணப்

பண்ணுவித்தா ளென்றிளைய பள்ளி காணு
 வெள்ளளவு மிரக்கமென்ப திலையோ வாண்டைக்
 , கென்னபழி யென்றிரங்கிக் குழைந்து போனாள்

கள்ளவழி யாலீழப் பள்ளிபோந்து

கள்ளும்நல்ல கொழுத்தமறிக் கறியுங் கூட்டித்
துள்ளியுள்ள அகந்தையினுற் காலிற்பூண்ட

தொடுவிலங்குப் பள்ளனுக்குச் சோறிட் டாளே.

* ஈழப்பள்ளி - மூத்தாள். ஈழப்பள்ளி சோறிட்டாள் என்க.

பள்ளன் மூத்த பள்ளியை வேண்டல்

சீந்து

பட்ட நெஞ்சி லடாதன செய்தார்

படாத தெல்லாம் படுவார்க ளென்கை

கெட்டி யாயறிந் தேனினி நீயிட்ட

கீற்றை யுங்கட வேறொருக் காலுந்

தொட்ட கோபந் தவிர்கணக் காம்படி

சொல்லுவே னுங்க ளாண்டைக்குச் சொல்வித்

தட்டு காற்றை நீக்குவித் தேயென்னைத்

தாங்கிக் கொள்ளீழ மண்டலப் பள்ளி.

தவிர் - ஒழி. கால்தனை : காலிற்பூட்டிய விலங்கு. தாங்கிக்கொள்-
ஏற்றுக்கொள். ஒருக்கால் என்பது உடன்பாட்டொடு முடியின் ஒரு
கால் என இயல்பாயும் எதிர் மறையொடு முடியின் விகாரப்பட்ட
எண் மிக்கும் வருதல் வழக்காறென்க. “அடாது செய்பவர் படாதுபடு
வர்” என்பது பழமொழி.

(சசு)

மூத்த பள்ளி ஆண்டையை வேண்டல்

கண்ணி லேகரந் தீண்டிவிட் டாலந்தக்

கைவி ரல்தறிப் பார்களு முண்டோ

வண்ண மான முலைவிழுந் தாலவ்

வயிறு தாங்கக் கடனல்ல வோதான்

அண்ணல் வாரி யுலகத்தி லேயடி

யாத மாடு படியாத தென்கை

திண்ணந் திண்ணஞ் சிறியோர் செய்யுப்பிழை

சீரி யோர்பொறுக் கக்கட னுண்டே.

‘கண்ணிலே கரந்தீண்டி விட்டால் அந்தக் கைவிரல் தறிப்பார் கருமுண்டோ’ என்னுங் கருத்துப்பற்றியே “கண்மலரிற்கை படாதோ” என்றார் பிறரும். ‘சிறியோர் செய்யும் பிழை சீரியோர் பொறுக்கக் கடன்’ என்பதைச் “சிறியோர் செய்த சிறு பிழையெல்லாம், பெரியோராயிற் பொறுப்பது கடனை” என்பதனோடு ஒப்பிடுக. திண்ணம் திண்ணம் என்னும் அடுக்குத் துணிபுமேற்று. (௧௦௦)

ஒறுத்த தாற்பய நென்பொறுத் தாருக்
குலக முள்ளள வும்புக மென்றே
மறுத்த விரந்திடு வள்ளுவ னாரசொன்ன
மான வெள்ளைக் குறளறி யீரோ
வெறுக்கை போது மினியெளி யான்பிழையான்
மேன்மை யாக்கணக் கொப்புத் தருவான்
செறுத்த காவலில் வைத்திடு பள்ளனைச்
சேர்த்த காற்றனை மாற்றுவி ராண்டே.

வெள்ளைக்குறள் - குறள் வெண்பா. அஃது, “ஒறுத்தார்க் கொருநாளே யின்பம் பொறுத்தார்க்குப், பொன்றுந் துணையும் புகழ்” என்பதனாலறியப்படும். வெறுக்கை - தண்டனை. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். ஆண்டே - ஆண்டவனே என்பதன் மரூஉ. (௧௦௧)

விருத்தம்

ஊசல்வட மூர்சுகட முழன்றிடுபம் •
பரம்பேய்த்தே ரொத்த வாழ்விற்
பாசமிகு மறவிதனக் கீடாக
வருந்தல்பா ராத தேதோ
வீசுகதிர்ச் சலஞ்சலங்கண் முத்தநிலா
வொளியெறிப்ப வேரி யேறி
வாசமிகு குவளைமலர் சுழிபுரத்தா
லயத்தனொற்றை மருப்பி னானே.

வாழ்வானது மேல் கீழாகவும் கீழ் மேலாகவும் மாறி மாறி வருதலின், ‘ஊசல் வடம்’ என்றும், ‘சுகடம்’ என்றும், அது ஒரிடத்தும் நில்லாது

சுழன்று வருதலின் 'உழன்றிடு பம்பாம்' என்றும், உள்ளதுபோலத் தோன்றி யில்லதாய் நின்றலின் 'பேய்த்தே ரொத்த' என்றும் கூறி னார். மறலி - இயமன். வேரி - வாசனை. மலர் சுழிபுரம் - வினைத் தொகை. மருப்பினுன் பாராதது ஏதோ என இயையும். (க0உ)

பள்ளன் ஆண்டைக்குக் கணக்கோப்பித்தல்

சீந்து

குட்டைநாம்பன் வெள்ளிக்கண்ணன் குறுங்கழுத்தன்
கூழைவாலன் வெடிவாலன் வட்டச்செவியன்
மொட்டைத்தலை மோழைக்காளை புள்ளிக்கறுப்பன்
முறிகொம்பன் றறிகொம்பன் சுத்தக்கறுப்பன்
பட்டிக்காளை குன்றுமணிக் கண்ணன்மயிலை
பால்வெள்ளை நாரைக்காளை காற்சிலம்பன்
துட்டக்கள்ளன் வளைகொம்ப னொற்றைக் கொம்பனார்பண்ணை
சூழ்ந்தபல மாட்டின்வகை சொல்லினே னுண்டே.

குட்டை நாம்பன் முதலிய பெயர்கள் மாட்டின் விசேடவகை களைத் தெரிவிக்கின்றன. ஒற்றைக் கொம்பன் - விநாயகன். பண்ணை - வயல். நாம்பன் - இள எருது; நாகு - கிடாரி. (க0ங)

மாட்டுவகை யும்பவளத் தாலுழக் கோலும்

பரிமளச்சந் தனமரத்தாற் செய்பட வாளும்
நாட்டுமணி மேழியுங்கை வச்ச நுகமுஞ்சுட்ட
நல்லபொன்னினாலே சமைத்த கொழு வகையும்
சேட்டினும் பருதியின்ப்ர காச முடையார்தூய
தென்பருளை யன்பர் நண்பர் செய்யுமருளாளர்
தோட்டுமலர்ப் பொன்னிதழிச் சூட்டர் பண்ணைக்கே வெள்ளிச்
சோதிநாஞ்சி லின்வகைகள் சொல்லினே னுண்டே.

உழக்கோல் என்றது உழவுகோலை; அது முட்கோல். படவாள் - கலப்பையின் ஓர் உறுப்பு. மேழி - கலப்பை. நுகம் - நுகத்தடி.

கொழு - காறு. பருதியின் - சூரியனைப்போல; இன் - ஒப்புப் பொரு
ளது. நண்பர்-நண்பு; அர் - போலி. அருளாளர் - அருளையுடையவர்.
நாஞ்சில் - கலப்பை. (௧௦௪)

பார்புகழுங் குண்டைச்சம்பா விஞ்ச ருச்சனம் பஞ்ச
பாலைபசுங் கர்ப்பூர வாடைக் கறுப்பன்

சேருமணல் வாரிகுள வாழை கறுப்பன்
சின்னட்டிபொன் னாயகன்சொற் காடைக்கறுப்பன்
சீரழ கியவாணன் மங்கா மைக்காத்தான்
செம்பவளச் சம்பாமுத்து மாலைக் குறுவை
வார்கருப்பஞ் சாற்றினுற்றல் வீற்றி ருப்பதோர் பண்ணை
வைத்துக்கட்டு வித்துவகை செப்பினே னுண்டே.

இச்செய்யுளில் நெல்லின் விசேடங்களைக் கூறுகிறார். குளவாழை-
ஓர் நெல்லினம். (௧௦௫)

தலைவன் பொருள் வயிற் பிரிந்துழித்

தலைவி வருத்தம் பாங்கி கூறல்

கட்டளைக் கலித்துறை

சங்கத்தை யேந்தும் பரஞ்சோதி நாதர் சயிலமின்றார்
புங்கத்தை வாய்ந்த மணிரீலப் பார்வை பொலியுமுத்து
மங்கத்தி லேற்றிடு தங்கத்திற் பீருமுண் டாயிருக்க
வங்கத்தி லேறித் தனந்தேடப் போனவர் வந்திலரே.

சங்கத்தை ஏந்தும் பரஞ்சோதிநாதர் - சங்கினைக் கையில் தாங்
கிய பரஞ்சோதி விநாயகர். புங்கம் - அம்பு; அத்து - சாரியை.
பார்வை - கண்; ஐ - கருவிப் பொருள் விசுதி. பொலிதல் - உகுத்
தல்; சொரிதல். முத்தும் - முத்துப் போன்ற ரீரும்; உவமையாகு
பெயர். அங்கத்தில் - சரீரத்தில். தங்கத்தின் - தங்கத்தைப் போல.
பீர் - பசுலை, வங்கம் - மரக்கலம். (௧௦௬)

முகூர்த்தங் கேட்டல்

சீந்து

செம்பருதி வாரமதிற் பூரணை யென்றார்

தேட்கடையென்றார் சித்த யோகமு மென்றார்

கும்ப முகூர்த்தமென்றார் செம்பொ னோரையென்றார்

குஞ்சரக் கரணமென்றார் கூடிப் பெரியோர்

நம்பு கலப்பைச்சக்ரம் நன்றாய்ப் பொருந்துமென்றார்

நாயக ரொமைப்புரக்கு நாதனார் நாட்டில்

வம்பவிழ்ப்பும் பண்ணையி லேர்ப்பூட்டி யுழவே[பள்ளா.

நன்மனத் துடனேபோதி யீழமண் டலத்துப் '

பருதிவாரம் - ஞாயிற்றுக்கிழமை. பூரணை - பெளர்ணிமை.

தேட்கடை - மூலநாள். கும்ப முகூர்த்தம் - கும்ப லக்கினம். பொன் ஓரை - தனுசும் மீனமும்; அது குரு இலக்கினம். குஞ்சர கரணம் - கரணம் பதினென்றில் ஒன்று; காசகரணம் என்பதன் பரியாய. பதம். போதி - போவாய். இச்செய்யுளிற் கூறிய சுப முகூர்த்தத்தில் உழுதால் பயிர் விருத்தியாகு மென்பதாம். (க0௭)

உளற்று தேன்பொழில் சூழ்தென் பறாணை

யுகந்த ஞானப் பரஞ்சோதி தன்னைப்

போற்றிக் கொள்ளறி யாமற்பொன் னேரினைப்

பூட்டிச் சால்விட் டுழுகின்ற நேரந்

தோற்று மேற்றுக் குறுங்கண்ணன் வாழோமீன்

றுள்ளிப் பாய நுகத்தை முறித்துச்

சீற்றக் காளை வெருண்டுகொம் பாற்குத்தச்

சேற்றிற் பள்ளன் விழுந்தான்கா னாண்டே.

குறுங் கண்ணன் - மாட்டின் விசேடம். நுகம் - நுகத்தடி.

காளை - எருது. கொள் என்பது கொள்ளுதல் என முதனிலைத் தொழிற் பெயர். (க0௮)

பள்ளன்பண்ணை மீது விழவே—முத்த
 பள்ளி பரிதவித்து முகத்திலறைந்து
 துள்ளிவிழி நீர்சொ ரியவே—யழுதழுது
 சோதிமுலைப் பந்தி லடித்துக்
 கள்ளவிழ்பூங் கோதை குலைய—விழுந்தெழுந்து
 கனன்மெழுகி னுருகி யினைய
 குள்ளிமருந் தீட்டின் மயக்கோ—நாச்சிமார்தங்
 குறையோடுவன் றழுதி ரங்கினாள்.

முத்த பள்ளி - பெரிய மனைவி. பரிதவித்து - வருந்தி. முலைப் பந்து - முலையாகிய பந்து; உருவகம். கோதை - கூந்தல். இனைய குள்ளி - இனைய மனைவி. நாச்சிமார் - சத்த தேவிகள்; அவராவார் : அபிராமி, மாகேசுவரி, கௌமாரி, நாராயணி, வாராகி, இந்திராணி, காளி.

(௧௦௬)

இரங்கல் - கோச்சகம்

தேன்கிடந்த தொடையானே தேடரிதாங் கண்மணியே
 வான்கிடந்த புகழானே மலைகிடந்த தோளானே
 யூன்கிடந்த மெய்தளர்ந்தே யோவியம்போல் வயலணையில்
 வன்கிடந்தா யென்னகுறையின்னதென்று சொல்லாயே.

மலைகிடந்த - மலையை யொத்த; கிடந்த - உவமவாசகம். ஒவியம் - சித்திரம்.

(௧௧௦)

கண்ணனுதற் கண்ணனருள் காரியைய னார்குறையோ
 விண்ணினிடி மின்னாமல் வீழ்ந்ததையா வென்புகல்வே
 னுண்ணறிவு முயிர்ப்புமின்றி யொடுக்கமுட னீகிடந்தாற்
 பண்ணைவகை தமைப்போந்து பார்ப்பவரார் காப்பவரார்.

காரி - வயிரவர். ஐயனார் - சாத்தனார் (அரிகர புத்திரர்)
 உயிர்ப்பு - மூச்சு. பண்ணை வகைதமை - வயலின் வகையை. (௧௧௧)

கொங்கை யுரந்தடியாக் குழன்முடியாக் காலத்தே
மங்கலநா ணெனக்கணிந்து வரைந்ததுவு மறந்தனையோ
பங்கவயற் செய்கைசெய்யப் பாஞ்சோதி காக்குமென்று
செங்கையினீர் தெளித்திடவே தெளிந்துள்ள நெழுந்தனனே.

உரம் - மார்பு. தடியாக் காலத்து - புடைக்காத காலத்து. குழல்
முடியாக் காலத்து - கூந்தல் முடிக்கப்படாத காலத்து. காலத்து என்
பது தடியா என்பதனோடும் இயைக்கப் பட்டது. பங்கம் - சேறு.

வேண்பா

சுத்தர்பணிந் தேத்துஞ் சுழிபுரத்து வீற்றிருக்கும்
அத்த பாஞ்சோதி யண்ணலே—கைத்தலத்துச்
சூலந் திரித்துமுனந் தோன்றல காலமெனக்
காலன் வரும்போது கா.

சுத்தர் - மனத் தூய்மையோர், அத்த - பிதாவே! அண்மை
வீளி. முதல் வேற்றுமை அத்தன். முனம் தோன்று ஆலகாலம்
என - திருப்பாற் கடல் கடைந்த காலத்துத் தோன்றிய கொடிய
விடம் போல. காலன் - யமன். (கக௩)

சீந்து

உழுது பரம்படித்தேன் சாலி விதையை

உண்மைபொலி நன்முகூர்த்தந் தன்னில் விதைத்தேன்
அளவாய் முளைத்தபின்பு நீரைப் பாய்ச்சினே

னம்புயனும் மாதவனும் போற்றித் துதிக்கும்
மழகளி றுனபாஞ் சோதிப் பெருமான்

வழங்கு கருணையின் வளர்ந்த நாற்றைத்
தொழுது நடுமவடிவு காண வாரும்

சொல்லவந்தேன் காணும்பண்ணைக் கார னாண்டே.

சாலி விதை - நெல் விதை. தொழுது - விநாயகனைத் தொழுது;
இந்திர தெய்வத்தைத் தொழுது எனவுமாம்; நிலமகளைத் தொழுது
என்றலும் ஒன்று. நடும் வடிவு - நடுகின்ற அழகு. பண்ணைக்காரன் -
பள்ளர் தலைவன். (கக௪)

நற்றயிரங்கல்

விருத்தம்

காமன்மகிழ் மைத்துனனார் பொன்னுலைப்
பதியிலுறை காயா மேனி
மாமன்மகிழ் மருமகனார் சுழிபுரம்வாழ்
பரஞ்சோதி வரதர் நாட்டிற்
பூமகள்கேள் வணையனைய காளையுடன்
தழல்வடவை பொங்கு கானிற்
சேமநிதி மங்கலமான் சீறடிவைத்
தெவ்வாறு செல்கின் றுளே.

காளே - தலைமகன். கானில் - பாலை நிலத்தில். மங்கல மான் -
மங்களகரமான மான் போன்ற தலைவி ; மான் - உவமையாகு பெயர்.
சீறடி = சிறுமை + அடி ; உவமைப் பொருள்களைச் சீறுகின்ற அடி
எனினுமாம். (ககக)

நாற்று நடவு

சீந்து

திங்க ளாடப் பணியு மாடத்
திருச்ச டாடவி யாடவே
செறிந்த கனகக் கடுக்கை யாடச்
சிந்து ரத்தூரி யாடவே
அங்கை மான்மழு வாட வம்புலி
யரவ மாட மன்றினில்
ஆடி னூவர் சேப்ப றுளே
யமர்பரஞ் சோதி வயலுளே
கொங்கை யாட மகரக் குழையுங்
கொப்பு மாடச் சுரும்பினக்
கோவை யாடக் கோதை யாடக்
கோலமுத் தார மாடவே

சங்க மாடச் சரிக ளாடத்
தனத்திற் கச்சசைந் தாடவே
தயங்கு நாற்றை யொருவர்க் கொருவர்
தள்ளி நடவாரும் பள்ளீரே.

கடுக்கை - கொன்றை மாலை. சிந்துரத்தூரி - யானைத்தோல்.
மன்று - கனகசபை. மன்றினிலாடினார் - நடராசப்பெருமான். சேய்-
பிள்ளை. சுரும்பினக்கோவை - வண்டின் வரிசை. கோதை - கூந்தல்,
சங்கம் - சங்குவளையல்; அம் - சாரியை (ஆகுபெயர்). சரிகள் - கரு
வளையல். பள்ளீரே - பள்ளப் பெண்களே. வாரும் என்பதில் உம் -
முன்னில வினைமுற்று விசுதி புதியன புகுதல் என்பதாம். (ககசு)

சின்னி வன்னி நாகி யேகி
திருவி யுருவி குருவியுஞ்
சேவி யாவி பூவி யேவி
செல்லி தன்னுடன் வல்லியும்
பொன்னி கன்னி வேலி பாலி
புளுகி சிவப்பி கறுப்பியும்
புலிச்சி கலிச்சி வீரி சூரி
பூமி யுடனே சோமியும்
பன்னு சுருதி முனிவர்க் குரிய
பரன்ப றுளைப் பதியில்வாழ்
பவள மேனியன் வயலில் நாற்றைப்
பாடி நடவாரும் பள்ளீரே.

சின்னி முதலியவை பள்ளச்சிகளின் பெயர். (கக௭)

மருதி டைத்தவழ் பசிய வித்தக
மரக தப்புயல் மருகனார்
வலவை பக்கவி லுறையு முத்தம
மதக யத்திரு வதனனார்

சொருகு கொத்தல ரளக முக்கணி
யுமைய னித்திடு புதல்வனார்
சுழிபு ரப்பதி யால யப்பரஞ்
சோதி நாயகர் வயலுளே
யிருவி ழிக்கயல் சுறவு கிட்டுற
விரல ணித்தொகை பிறழுவே
யிடத்திற் றெடுத்து முடித்த நாற்றை
யெடுத்து நாங்க ணடச்செய்தோம்
வெருவி முட்பொதி பலவி னிற்கனி
சிதற லான்மிகத் திடுக்குடன்
விழுந்து மீன்கள் குதித்துப் பாயும்
விதத்தைப் பாரும் பள்ளீரே.

மாகதப்புயல் - திருமால். வலவை - வல்லபாதேவி. கயம் -
யானை. வதனம் - முகம். முக்கணியுமை - மூன்றுகண்களையுடைய
உமாதேவி (முக்கணி - காளி) சுறவு விழிக்கயலைத் தம்மினமெனக்
கருதிக்கிட்டுற என்க. சுறவு - மருதநிலச்சுறவு என்க. (ககஅ)

தண்ணென் றெருடைய விதழிப் புங்கவன்
றந்த கூரொற்றைக் கொம்பனார்
தாரணிப் புவன பூரணப் பரம
காரணப் பொருளு மாயினார்
வண்ணஞ் சிவந்த புரத்தினார் தொந்தி
வயிற்றின் முப்புரி நூவினார்
மஞ்ச சூழ்பொழிற் றென்ப ருளையில்
வாழ்பரஞ் சோதி வயலுளே
பண்ணி னிசைந்த சொல்லி லேறுதல்
வில்லி லேயிணை வில்லிலே முலை
பல்லிலேமுலை வல்லி லேயரைப்
பணத்தி லேமஞ்சண் மணக்கிலே

கண்ணி லஞ்சனத் தீட்டி லேறுதற்
சூட்டி லேகுழைத் தோட்டிலேகுழற்
காட்டி லேயிசைப் பாட்டிலேதலை
யாட்டி ருனடி பள்ளீரே.

சிவந்த புரத்தினர் - சிவந்த திருமேனியை யுடையவர்; பவள
மேனியராதலின் இங்ஙனங் கூறினார். தொந்திவயிறு - தொப்பை
வயிறு. மஞ்ச - மேகம். இணைவில் என்றது புருவத்தை. முலைப்
பல் - முல்லையரும்பை யொத்தபல். முல்லை என்பதன் இடைக்குறை
விகாரம். முலைவல் - முலையாகிய சொக்கட்டான்காய். அரைப்
பணம் - அல்குல். நுதற்சுட்டு - நெற்றிப்பட்டம். குழைத்தோடு-
குழையோடு தோடு; குழை, தோடு இவைகள் காதணி; குழையாகிய
தோடு எனினுமமையும். குழற்காடு - உருவகம். ஆட்டிறுன் - ஆட்டு
கிறுன் என்பதன் சிதைவு. (ககக)

தேடிப் பொருளைப் புதைத்துக் கொழித்துத்
தெளித்துக் குழைத்து வடித்த நூல்
தெள்ளு நாவ ருள்ள மேலுறை
தேவ னார்திரி கோவனார்
வாடிச் சிறுகு மிடைப்பு லோமசை
மகிழ்நன் பூசித்த வரதனார்
மண்ட லம்புகழ் தென்ப ருளை
வாழ்பராஞ் சோதி வயலுளே
கோடி வளைந்த கரும்பு ரூரங்
குனிக்கு மிந்திர சாபமாக்
கொடிம ருங்குன்மின் னாக வேறுதல்
குழவிப் பிறையி னிலங்கவே
யாடிச் சரிந்த கோதை மேகங்க
ளாகத் தரளக் கோவையை
யாலிக் குலமென்று பீலிக் குலமயி
லாலிப் பதைப்பாரும் பள்ளீரே.

பொருளை - உண்மைப் பொருளை. தேடி - ஆராய்ந்து. நாவர் - ஈண்டு மெய்யடியார். திரிகோவனார் - மூன்று கண்ணை யுடைவர் ; (கோ - கண்). புலோமசை-இந்திராணி. புருரம்-புருவம். இந்திர சாபம் - இந்திராதனு. மருங்குல் - இடை. குழவிப்பிறை .. இளம்பிறை. ஆலிக்குலம்-மழைத் துளியின் தொகுதி ; ஆலாங்கட்டியின் தொகுதியு மாம். ஆவிப்பதை - ஆரவாரிப்பதை. (கஉ0)

நாளுங் கலியைத் துரப்பதே யன்றி

நாளை வாவென் றுரைத்திடான்

நம்பி னோர்க்கருள் தருத யாபான்

வெம்பி னோர்க்கரி யேறான்

வாளின் றடக்கைச் சந்தர சேகர

மானு முதலி வாழுவே

வரந்தந் துதவு தென்ப ருளை

வாழ்பராஞ் சோதி வயலுளே

தாளிற் பதும ராகச் சுவடு

தயங்கு சுப்பிரம் பதியவே

சருவிச் சருவி யொருவர்க் கொருவர்

தயங்கு நாற்று நடுகைக்கே

மீளத் திரும்பிப் பள்ளனைப் பார்த்து

வெண்ணகைத் தாளங் காட்டவே

வெருவிப் பங்கயங் குவியக் காவிகள்

வெடிப்பதைப் பாடும் பள்ளீரே.

கலி - வறுமை. வெம்பினோர் - பகைத்தோர். அரியேறு - ஆண் சிங்கம். சந்திரசேகர மானுமுதலி - ஓர் வள்ளல். பதுமராகச் சுவடு - பதுமரேகை. சுப்பிரம் - ஒளி; வெண்மையுமாம். சருவிச்சருவி - மிக நெருங்கி ; (சருவுதல் - நெருங்குதல்). வெண்ணகைத் தாளம் காட்ட என்றது சிரித்தலை. பற்களின் ஒளியைச் சந்திரிகை யென்று தாம ரை குவிதலையும் நீலோற்பலங்கள் மலர்தலையும் பாருங்கள் என்றார்.

அத்தி மணிச்சடி கைத்துயி விற்பயில்
 பச்சை முகிற்கொரு மருகனா
 ரத்தி முகத்தவர் நித்தர் விழித்திரி
 யற்புத வித்தகர் வயலுளே
 முத்து முலைச்சிய ரக்கு வலைச்சிய
 ரற்ற விடைச்சியர் நடுகைக்கே
 முத்தை யனத்திரண் முட்டை யெனச்சிறை
 கட்டி யணைக்குது பள்ளீரே.

அத்தி - பாற்கடல். சுடிகை - உச்சி, முடி. இங்கே (ஆதி
 சேடன்) உச்சி. பச்சைமுகில் - திருமால்; அன்மொழி. அத்தி -
 யானை. விழித்திரி-மூன்றுகண்; திரிவிழி என மாறுக. முத்து-முத்து
 மாலை; ஆகுபெயர். அக்குவலைச்சியர் - சங்காலாகிய வளையலை யுடைய
 வர்; - வளைச்சியரென்பது வலைச்சியர் என லகரளகர ஒற்றுமையால்
 நின்றது. அன்னத்திரள் .. அன்னக்கூட்டம். சிறை - சிறகு. அணைக்
 குது - அணைக்கிறது என்பதன் சிதைவு. (கஉஉ)

வடிக்குஞ் சகல கலைகள் போற்றும்
 வள்ள லைங்கர னாட்டிலே
 தெரிக்குங் கழனிப் பயிர்கள் வளர்ந்து
 செறிந்து விளைந்து சரிந்தவே.

ஐங்கரன் - விநாயகன். செறிந்து - நெருங்கி. சரிந்த - சாய்ந்த;
 அன்-சாரியையின்றி வந்தது. (கஉ௩)

தேன்பயி லுந்தடஞ் சோலைப்பெருந்
 தென்பரூளையி னாதன்றிகழ்
 வான்செறி யும்பண்ணை மீதேகதிர்
 வாய்க்குங்குலைச் செந்நெருளே

கூன்பிறை நேரிரும் பாலே மள்ளர்

கொய்து செய்தே வைக்கும்வேலைக்
கான்செறி தாமரைப் பூமே லன்னங்
கண்டியில் பாரும் பள்ளீரே.

குலைச்செந்நெல் - நெற்குலைகளையுடைய செந்நெற்பயிர். கூன்
பிறைநேர் இரும்பு - வளைந்த பிறையை யொத்த அரிவாள் ; இரும்பு -
கருவியாகு பெயர். (கூஉ)

கொந்தவிழ் தாமப் பொற்றொடை யான்மத
குஞ்சர வானனமுடையா னனு கூலன்
றிரி சூலன் றரு பாலன் புனை நூலன்

கந்தனை வாய்த்திடு துணையானன்பர்
கருத்திலேயன் றிணையான் றழை காதன் றெய்வ
நாதன் சிவபோதன் றிருநாட்டில்

செந்துவர்க் காய்க்குலை கனத்தேய் வயற்
செந்நெற் குழாங் குயத்தாலே யரிதீரம்
மரி தீரம் மரி தீரம் மெனு நேரம்

வெந்திறல் வேலை யடர்த் தேவரி
மேவு கயற்கண்ணியாரே வாழை மேற்றிண்
குலைத் தாற்றின் கவி யேற்றந் தனைப் பாரீர்.

திரிசூலன் - சிவன். குயத்தால் - அரிவாளால். அரிதீர்-அரிவீர்;
அரிவீர் என்பது அரிதீர் எனத்! துச்சாரியை பெற்றது ; அடுக்கு
விரைவின் மேற்று. கவி - குரங்கு. (கூஉ)

வீறுயர் பாரதக் கதைநூ லம்பொன்
மேருவிற் றீட்டிய பெருமான் றிரை
யாறணி சேகரன் மருமா னனை
மாமுகன் றன்றிரு நாட்டிற்

காறகை யாவெழு சாலிப் பசுங்
காயடி யோதையைக் கண்டே வயற்
சேறனை மீன்குதித் தறுமீன் மட்டுஞ்
சேர்வது பாரும் பள்ளீரே.

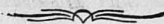
ஆறு அணி சேகரன் - கங்கையைத் தரித்த சிரசையுடையவன்
(சிவபெருமான்). கால் தகைபா - காற்றைத்தடுத்து. சாலிப் பசுங்காய்-
நெற்பயிரின் முதிர்ந்த நெற்குலை. அறுமீன் - ஆரல்மீன் (ஆகாயத்திற்
நோன்றும் நட்சத்திரம்). (௧௨௬)

* * * * *

[இறுதியிற் சில பாக்கள் சிதைந்தன]

பறளை விநாயகர் பள்ளு முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சபாபதி நாவலரவர்கள் மைத்துனரும் மாணுக்கருமாகிய
ச. சிவப்பிரகாச பண்டிதரவர்கள்

பாடிய

பருளை முருகர் இரத்தினத் திரயம்

திருவளர் கமலநன் மலருறை பவனுந்

திகிரியை முதலையில் விடுமொரு முகிலும்

இருவரு மடிமுடி துருவினர் மலைய

விருள்கெட வெழுமா னுதல்விழி வருவோய்
குருவென வழிபடு குறுமுனிக் கருணற்

குணமுள தமிழியல் வரன்முறை யருள்வாய்
சுருதியின் முடிவினின் வருமொரு பொருளே

சுழிபுர நகருறை சுரர்குல பதியே.

கருவினின் வருதலை மொழியும படர்கள்

கடுகமுன் வருதலை நகிரி கனக

மருவிய மலையின் வருதலை மடவார்

மரபினின் வழிசெலு மனமுதை மீட்டிநின்
னிருதிரு வடியென துளமன் வருவோய்

யிமையவ டருசா வணபவ குருனே

சுருதியின் முடிவினின் வருமொரு பொருளே

சுழிபுர நகருறை சுரர்குல பதியே.

தருநிழ லரசுசெய் மகபதி முதலோர்

தமதிடர் களையமுன் னான்விழி வருவோய்

அருவமு முருவமு மருவுரு வழுமென்

றறைநவ வடிவமுன் னரியவொர் சொருப

திருவரு ளறுமுக சரவண பவமெய்

திகழ்தரு குகவெனை யடிமைகொண் டருள்வாய்

சுருதியின் முடிவினின் வருமொரு பொருளே

சுழிபுர நகருறை சுரர்குல பதியே.

* 'மன்ன' என்பதன் தொகுக்கும் வழித் தொகுத்தல்.